

ΚΟΝΙΤΣΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

ΙΟΥΛΙΟΣ 1964
ΕΤΟΣ Γ'
ΑΡΙΘ. ΤΕΥΧΟΥΣ 27

ΚΟΝΙΤΣΑ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ
Ἐκδιδόμενον ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου Κονιτσιωτῶν « Ο ΑΩΟΣ »

ΓΡΑΦΕΙΑ : Βύσσης καὶ Καίρη 2 — Ἀθῆναι.

Ἔτησίᾳ συνδρομῇ

Ἐσωτερικοῦ Δραχ. 60.—Κοινοτήτων Δραχ. 100.—Ἐξωτερικοῦ Δολλάρια 6.—

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Νίκος Τσάκας

Τάκης Παπαδημούλης

Ὁρέστης Μανθούλης

Ἰωάννης Λυμπερόπουλος

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΕΝ ΚΟΝΙΤΣῃ

Ἀναστάσιος Εὐθυμίου

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ

Φερενίκη Σχοινᾶ

Λεωφόρος Ἀλεξάνδρας 83
(Τομεὺς 702)

Ἐπεύθυνοι κατὰ Νόμον :

Ἐπὶ τῆς ὕλης : Τάκης Χ. Παπαδημούλης, Ζήνωνος 22—Ἀθῆναι

Τυπογραφείου : Χρ. Χρονόπουλος, Θήρας 6 — Ἀθῆναι.

ΕΙΚΩΝ ΤΟΥ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ

Ὁ ἱερός ναός τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς τοῦ Παλαιοσελίου μέσα στήν ὀργιάζουσα βλάστηση τοῦ ὠραίου αὐτοῦ χωριοῦ τῆς Ἐπαρχίας μας.

ΣΑΡΑΝΤΑΠΟΡΟΣ

Τὸ ποτάμι τῆς Γενέθλιας Γῆς μας

I

Σαραντάπορος

Τὸ ποτάμι ἐκεῖνο ποὺ στὰ νερά του καθρεφτίζονται θρύλοι καὶ παραδόσεις, ὅταν αἱ θύμησες τῶν περασμένων προβάλλουν μὲ τοὺς μακρυνοὺς ἀντίλαλους τῶν ἡρωϊκῶν Μορφῶν τῶν Παπούδων καὶ Προπάπων μας ὅλων τῶν χωρίων τῆς ἱστορικῆς καὶ θρυλικῆς Ἐπαρχίας μου Κονίτσης.

Σαραντάπορος

Τὸ ποτάμι ἐκεῖνο, ποὺ σὰν ἄγρυπνος καὶ ἀσάλευτος Βιγλάτορας ἀντιπροσωπεύει τὸ λυρικό στοιχεῖο τῆς Δημοτικῆς Μούσης τῆς Ἐπαρχίας.

Ἴδου μιὰ στροφή.

«Δὲ στόπα Νικολάκη μου καὶ Σὺ Γραμματικέ μου Στὸν ποταμό μὴν καταβεῖς καὶ μέσα μὴν περάσεις Τὶ τὸ ποτάμι εἶναι θολό, πολὺ ἀγριεμένο; (Δημοτικὸν Ἐπαρχίας Κονίτσης)

II

Σαραντάπορος

Τὸ ποτάμι ἐκεῖνο μέσα στὴν κοίτη τοῦ ὁποίου καθρεφτίζονται ἀντίλαλοι ἀπὸ τὸ ἔπος τὸ μακρυνό τῆς λευτεριάς κατὰ τὰ χρόνια τῆς δουλείας, ὅταν ὁ Καπετὰν Γιότσης ἀπὸ τὸ Λισκάτσι βγήκε Καπετάνιος στὰ βουνὰ γιὰ νὰ ἐκδικηθῇ τὸ Ντουβλέτι καὶ ὅταν μέσα στὸ περιπετειῶδες ταξεῖδι του διὰ μέσου τῶν δυσ-

Ἐπὶ ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΣΟΥΡΛΑ, Παιδαγωγοῦ

βάτων προσβάσεων τοῦ Σμόλιγκα, ὑπερένικησε τὶς δυσκολίες γιὰ νὰ φθάσῃ στὸ Μεσολόγγι ὡς μαχητῆς Ἴδου κάποια στροφή:

«Κι' ἂν θέριεψες βρέ Σμόλιγκα καὶ θέλεις γιὰ νὰ βρέξεις

Ἄο Γιότσης θὲ νὰ σὲ διαβῇ νὰ πάει στὸ Μεσολόγγι»

(Δημοτικὸν Ἐπαρχίας Κονίτσης)

Σαραντάπορος

Τὸ ποτάμι ἐκεῖνο ποὺ στὰ νερά τῆς κοίτης του καθρεπτίζεται τὸ φέγγος τοῦ Κλεφτο-ἄρματολισμοῦ τῆς Ἐπαρχίας Κονίτσης.

Τὸ ποτάμι δηλαδή ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον διέσχισαν διαδοχικὰ οἱ θρυλικοὶ ὄπλαρχηγοὶ Λεωνίδας καὶ Νταβέλης, κατὰ τὰς συμπλοκάς των μὲ τὸν τρομερὸν Τουρκαλβανὸν Ἄμπεντίν.

Ἄς ἀκούσομε στροφή ἐκ τῆς Δημοτικῆς Μούσης ποὺ ἀποθανάτισε τὸ γεγονός.

«Βγήκαν οἱ κλέφτες στὰ βουνά, ψηλά στὰ κορφοβούνια»

Ντάβελης πάει στὸν Σμόλιγκα

Γιαννούλης στὴ Μπριάζα Χόρμοβας πῆρε τὰ ριζά, στὴν ἄκρη στὴν Ἄρίνα»

(Δημοτικὸν Ἐπαρχίας Κονίτσης)

III

Τὸ ποτάμι ἐκεῖνο στὰ γαλανὰ νερά τοῦ ὁποίου καθρεφτίστηκαν οἱ ἀντί-

λαλοι ἀπὸ τὸ ἔπος τοῦ Κλεφτο-αρματωλισμοῦ, ἐνῶ ἡ Λαϊκὴ Μοῦσα ὕμνησε τὸν φόνον τοῦ Καπετὰν Λεωνίδα,

Ἴδου κάποια στροφή,

«Τρεῖς περδικοῦλες κάθοταν
στὴ ράχ' τῆς Σαμαρίνας

Ἡ μιὰ κοιτάει τὰ Γρεβενά, κι'
ἡ ἄλλη τὸ Ζαγόρι

Ἡ τρίτ' ἡ ὀμορφότερη, μοιρολογάει
καὶ λέει,

«Τὸν Λεωνίδα σκότωσαν τὸ
πρῶτο Καπετάνιο

ποῦταν καμάρι στὰ βουνά,
μπαϊράκι στοὺς ἀντάρτες».

(Δημοτικὸν Ἐπαρχίας Κονίτσης)

Σαραντάπορος

Τὸ ποτάμι ἐκεῖνο τὸ θρυλικό,
πού τὸ διέσχισαν ἐπανειλημμένως μέ-
τρες μοῦλες τῶν Κυρατζήδων
τῆς μακρυνῆς ἐκείνης ἐποχῆς τῶν χρό-
νων τῆς Τουρκοκρατίας, «οἱ Προε-
στῶτες τῶν πέντε κύκλων
τῆς Ἐπαρχίας Κονίτσης»
ὅταν συνήρχοντο στὴ Κόνιτσα γιὰ νὰ
ὑπογράψουν τὰ 16 ἄρθρα :

Τοῦ Καταστατικοῦ Χάρ-
του τῆς Ἐπαρχίας Κονίτσης,
πού εἶχε συντάξει ὁ προπαπός μου ὁ
Γιάννης Σούρλας γιὰ τὴν ἀσφάλεια
τοῦ Βιλαετίου, ὅπως ἀπε-
καλεῖτο κατὰ τὴν περίοδον τῶν χρό-
νων τῆς δουλείας, ἡ Ἐπαρχία Κονίτσης.

Σαραντάπορος

Τὸ ποτάμι ἐκεῖνο τοῦ ὁποίου τὰ
νερὰ ἦτανε γαλάζια καθρεφτίζοντα
στὴν κοίτη τοῦ θρύλους ἀπὸ τὸ ἔπος
τῆς μελανῆς πτυχῆς τοῦ Κλε-
φτο-αρματωλισμοῦ στὴν
Ἐπαρχία Κονίτσης, τὴν ὁ-
ποίαν ἐκπροσωποῦσαν κατὰ τὴν μα-
κρυνὴν ἐκείνη ἐποχὴ ὁ Χολέβας
καὶ ὁ Λάζος μετὰ τὸ πρωτοπαλλήκαρό
του, καὶ εἰς τὴν ὁποίαν ἔθεσε τέρ-

μα ὁ θρυλικὸς Παπούς τῆς
ἱστορικῆς Οἰκογενείας τῶν
Χρησταίων ἀπὸ τὸ Λισκάτσι.

Ἄς ἀκούσομε μιὰ στροφή,

«Ἐψὲς εἶδα στὸν ὕπνο μου

Λάζο καὶ Παλαβέ

Εἶδα καὶ στ' ὄνειρό μου

Εἶδα τὴν Μπάντρα κόκκινη,

Τὴν ποταμιὰ γαλάζια

Εἶδα καὶ τὸ λημέρι μου

μαῦρο κι' ἀνταργιασμένο».

(Δημοτικὸν Ἐπαρχίας Κονίτσης)

Σαραντάπορος

Τὸ ποτάμι ἐκεῖνο τὸ θρυλικό,
πού τὸ διέσχισε κάποτε καὶ ὁ περίφη-
μος Φιλέλλην Γάλλος Πρόξενος στὰ Γιάν-
νενα κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ,
ὁ Rouqueville, ὁ ὁποῖος περιγράφει τὰς
ἐντυπώσεις τοῦ ταξιδίου του ἐκείνου
ἀνὰ τὰ χωρία :

«τοῦ ὀφιοειδοῦς Σαραντα-
πόρου», ὅπως ἀποκαλεῖ τὸν ποτα-
μόν, ἀναγνωρίζει πὼς βρίσκεται κατὰ
τὴν διαδρομὴν του σὲ περιοχὴν πού
τοῦ θυμίζει : «Τὴν Χώραν τῶν
ἀρχαίων Ἀτιντάνων» σὲ πε-
ριοχὴν ὅμως ἱστορικὴν καὶ φημισμένην, σὲ
περιοχὴν δηλαδὴ πού τὴν ἐχρησιμο-
ποίησαν καὶ αἱ Ρωμαϊκαὶ λεγε-
ῶνες ἐναντίον τῶν βασιλέων τῆς Μα-
κεδονίας καὶ εἰδικὰ κατὰ τὴν ἐκστρα-
τεῖαν τοῦ Φλαμινίου κατὰ τοῦ
βασιλέως τῆς Μακεδονίας Φιλίππου

IV

Σαραντάπορος

Τὸ ποτάμι ἐκεῖνο πού διέσχισε
γιὰ τελευταία φορὰ καὶ ὁ Κώστας
ὁ Γραμματικὸς — ὁ Γραμματεὺς
τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ — ὅταν στὰ 1820 κατὰ
τὴν πολιορκίαν τοῦ Ἀλῆ-Πασᾶ ἀπὸ
τὰ Σουλτανικὰ στρατεύματα, κατέφυγε
στὸ Ζαγόρι καὶ ἐν συνεχείᾳ στὴν
Βούρμπιανη, ἐνῶ συνελαμβάνετο
κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὑπὸ τοῦ
Ἰσμαήλ Πασᾶ, ὁ ἀδελφὸς του
Παπαρίζος, ἡ γυναῖκα του καὶ τὰ κο-

ρίτσια του και ἀπεστέλλοντο στὲς φυλακὲς τῶν Γρεβενῶν, ἡ δὲ περιουσία του κινητὴ καὶ ἀκίνητη εἶχε κατασχεθῆ.

Ἦτανε ὁ πρῶτος χαλασμός τοῦ ἐκλεκτοῦ ἐκείνου τέκνου τῆς Ἐπαρχίας Κονίτσης, τὸ ὁποῖον μαζί μὲ τὸν Ἀλέξη Νοῦτσον ἀπὸ τὸ Ζαγόρι καὶ τοὺς ἄλλους Γραμματικούς, εἶχε μυήσει τὸν Ἀλῆ-Πασᾶ στὴν Φιλικὴ Ἐταιρεία.

Σαραντάπορος

Τὸ ποτάμι ἐκεῖνο τὸ θρυλικὸ πού μέσα στὴν διαδρομὴ του ἐκλείσει τοὺς πόθους καὶ τὰ ὄνειρα καὶ τὴν 44 χωρίων τῆς Ἐπαρχίας, καὶ πού στὰ νερά του σκορπίστηκαν φεγγοβολιές, ὅταν ἀντάμωσαν μὲ τὰ νερά τοῦ Ἀῶου, γιὰ νὰ συνθέσουν μαζί τὸ τραγούδι τῆς λευτεριάς τῆς πολυβασανισμένης αὐτῆς Ἐπαρχίας τῆς Ἡπείρου μας ἀπὸ τὰ διπλά δεσμά της :

Τῆς Ἀλβανοκρατίας καὶ
τῆς Τουρκοκρατίας.

Ἦτανε ἡ τρανὴ στιγμὴ τοῦ Σαρανταπόρου ἦτανε ἡ τρανὴ καὶ μεγαλόχαρη ἐκείνη ἡμέρα πού εἶχαν ἀνευρεθῆ οἱ Γενιές τῶν Παπούδων καὶ Προπαπῶν τῆς Ἐπαρχίας μας, Γενιές δηλαδή πού εἶχον διεξάγει διπλοῦν καὶ διμέτωπον ἀγῶνα, πρὸς τὴν Σκύλαν τῆς Ἀλβανοκρατίας καὶ τὴν Χάριβδην τῆς Τουρκοκρατίας.

Υ

Ἐτελειώσαμε...

Οἱ χρόνοι καὶ οἱ αἰῶνες κύλησαν μέσα στὸ ἀνάβλεμμα τοῦ θρυ-

λικοῦ αὐτοῦ ποταμοῦ, αὐτὸς ὅμως παρέμεινε διὰ μέσου τῶν αἰώνων ὁ ἄγρυπνος καὶ ὁ ἀσάλευτος Βιγλάτορας :

ὄλων τῶν πόθων

ὄλων τῶν ὄραματισμῶν καὶ ὄλων τῶν ἰδεωδῶν τῆς ἱστορικῆς καὶ θρυλικῆς Ἐπαρχίας Κονίτσης, παρέμεινε... ναὶ... ὁ ἀσίγαστος τροφοδότης τοῦ ἐδάφους της μὲ τὴν θωπείαν τῶν γαλανῶν νερῶν του, εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῶν ὁποίων ἐγκατοπτριζόντανε τὰ ὄνειρα καὶ τῶν ἀγωνιστῶν τῆς μακρυνῆς ἐκείνης ἐποχῆς.

«Ἐψὲς εἶδα στὸν ὕπνο μου,
Εἶδα καὶ στ' ὄνειρό μου
Εἶδα τὴν Μπάντρα κόκκινη,

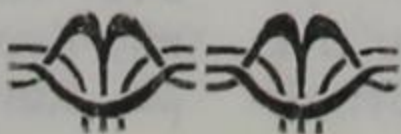
Τὴν ποταμιὰ γαλάζια»...

Σὰν κάποιου περιπλανώμενου διαβάτου — ἄς θεωρηθοῦν οἱ ὡς ἄνω στοχασμοὶ τῆς ταπεινότητός μας, διαβάτου δηλαδή ὁ ὁποῖος ἀγκάλιασε — μέσα στὸ διαβά τῶν αἰώνων — μερικοὺς ἱστορικο-πατριδογνωστικοὺς θρύλους πού εἶναι συνδεδεμένοι μὲ τοῦ ποταμοῦ αὐτοῦ τὴν θύμηση, καὶ τοὺς ὁποίους φέρει εἰς φῶς ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ Περιοδικοῦ :

«Η ΚΟΝΙΤΣΑ»

τοῦ Περιοδικοῦ δηλαδή ἐκείνου τὸ ὁποῖον ἀγκαλιάζει τὰ νοσταλγικὰ ὄνειρα ὄλων τῶν ταξιδεμένων τῆς θρυλικῆς Ἐπαρχίας μας.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΣΟΥΡΛΑΣ

ΣΕΛΙΔΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΠΑΛΑΙΟΣΕΛΙΟΥ

(Συνέχεια και τέλος)

“Οπως σε όλα τα βλαχόφωνα χωριά, έτσι και στο Παλαιοσέλι ή Ρουμανική προπαγάνδα προσεπάθησε να διεισδύσει, και περί το έτος 1892 ο ανάξιος του Έλληνικωτάτου ονοματός του Άχιλλεύς Ζήση Τζαμπούρας ή Ταμπούρας, καταγόμενος από τη Σαμαρίνα και γαμβρός στο Παλαιοσέλι, μετέτρεψε το σπητι του σε Ρουμανικό Σχολείο και με πολλές υποσχέσεις και δώρα κατόρθωσε να προσελκύσει 3-4 μαθητάς. Δεν έπρόλαβε όμως να χαρή για πολύ και να δρέψει τις δάφνες και τους επαίνους από τον πατρωνά του Μαργαρίτην, και οι Παλαιοσελίτες, προεξάρχοντας του προκρίτου των Ίωάννου Λούπα άντέδρασαν οργανωμένα. Έξηγέρθησαν όλοι μαζί εν σώματι, και όρμώντας κατεδάφησαν το περίφημο Σχολείο του, και τον ίδιο τον έξεδίωξαν κακήν-κακώς από το χωριό των. Όπως μάς πληροφορεί ο άφηγητής των γεγονότων κ. Ήλίας Μήσιος· καθώς και η έφημερίς ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ (άριθ 9 τής 13-11-1892), η όποία προσθέτει ότι κατά τον ίδιο τρόπο περίπου έξεδιώχθησαν και οι ρουμανοδιδάσκαλοι τής Φούρκας και του Μεντζητιέ. Στο δε υπ’ αριθ. 19 φύλλο τής 19-11-1893 τής ίδιας έφημερίδος διαβάζομε πάλι τα έξής σχετικά με τη λειτουργία του Ρουμανικού Σχολείου στο Παλαιοσέλι. «Ο Σαμαριναίος Ζήση Ταμπούρας έχει τον υίόν του (Άχιλλέαν) ρουμανοδιδάσκαλον εις Παλαιοσέλι με ένα! μόνον μαθητήν, αλλά περιφέρεται εις τα πέριξ χωρία και με παρεναίσεις άπειλάς κλ. προσπαθεί να του προμηθεύσει και άλλους, και κάνει ότι θέλει τή άνοχη των Τουρρικων αρχων».

Συνεχίζοντας την άφηγησί του ο κ. Ήλίας Μήσιος μάς πληροφορεί ότι κα-

τόπιν έντόνων διαβημάτων και ένεργειων του προκρίτου και Προεστου Ίωάννου Λούπα, μετά το 1883 διεκόπη έντελώς ή λειτουργία του Ρουμανικού Σχολείου. Άλλά περί το 1905-906 ξαναλειτούργησε και πάλι με ρουμανοδιδάσκαλο τον Ίωάννην Ντάγκον, τον όποιο όμως εκάλεσε ο Δεσπότης Σπυρίδων, και άφου του έμίλησε όπως εκείνος έγνώριζε και συνήθιζε να μιλάη για παρόμοια ζητήματα, τον άνάγκασε να φύγη διά παντός, και έτσι το Ρουμανικό Σχολείο Παλαιοσελίου εκλείσει όριστικά.

Τον Ίούνιο του 1942 όμως ο Περιβολιώτης Άπόστολος Μπαλοδημος, γαμβρός και αυτός στο Παλαιοσέλι, άποπειράθηκε και αυτός, υποστηριζόμενος πιθανόν από τον περίφημο Διαμαντή, να ιδρύσει Ρουμανικό Σχολείο. Έφερε λοιπόν έναν φίλο του Καραμπινιέρο από το Σταθμό Καραμπινιερίας Διστράτου, και με την άπειλή του όπλου έξανάγκασε τον τότε Πρόεδρο τής Κοινότητος Άναστάσιο Τερλίκα (τον όποιο έφόνευσαν οι άντάρτες τον Αύγουστο του 1947) και υπέγραψε αίτησι ιδρύσεως Ρουμανικού Σχολείου.

Η Σχολική Έπιτροπή όμως δεν του παρέδωσε με κανέναν τρόπο τα κλειδιά του Σχολικού κτιρίου. Όλοι δε οι χωρικοί διεμαρτυρήθησαν, και έσχημάτισαν έπιτροπή, από τον ίδιο τον Πρόεδρο Άν. Τερλίκα και τους Γεώργιον και Δημήτριον Κωτούλα, Ήλιαν Μήσιον, και Σωτήριον Ταπεινόπουλον, οι όποιοι κατέβηκαν στην Κόνιτσα, και κατόπιν υποδείξεως και καθοδηγήσεως υπό του τότε διοικητου τής Υποδιοικήσεως χωροφυλακής Κονίτσης άνθυπομοιράρχου Κων)νου Άντωνίου, παρουσιάσθησαν στον τενέντε (υπομοίραρχο) τής Ίταλικής Καραμπινιερίας Βιττόριο Βαλκαζάρα, και μέσω του συγχωριανου των

διερμηνέα Ἡλία Τζήμα, τοῦ εἶπαν περίπου τὰ ἐξῆς.

«Ὁ κύριος Μπαλοδημος μετὴν ἀπειλή τοῦ ὄπλου ἐξανάγκασε τὸν Προεδρόμας νὰ ὑπογράψῃ αἴτησι ἰδρύσεως Ρουμανικοῦ Σχολείου στὸ χωριό μας. Ὁ Πρόεδρος ὅμως ἀνακαλεῖ τὴν διὰ τῆς βίας ἀποσπασθεῖσαν ὑπογραφήν του. Ἐὰν ἡ σεβαστὴ Ἱταλικὴ Κυβέρνησις σκοπεύει ἢ διατάσσει νὰ κλεισθοῦν τὰ Ἑλληνικὰ Σχολεῖα τὰ ὁποῖα λειτουργοῦν ἀπὸ ἀμνημονεύτων χρόνων, ἔχει καλῶς, ἄς κλεισθοῦν. Ἐμεῖς θὰ σεβαστοῦμε τὴν διαταγὴν της. Ὁχι ὅμως νὰ δημιουργήσῃ Ρουμανικὰ Σχολεῖα τὰ ὁποῖα μᾶς εἶναι ἐντελῶς ἄχρηστα. Ἐὰν σεῖς θέλετε νὰ ἀποστείλετε διδάσκαλον τῆς Ἱταλικῆς εὐχαρίστως τὸν δεχόμεθα διότι θὰ μάθουν τὰ παιδιὰ μας καὶ μία χρησιμη εὐρωπαϊκὴ γλῶσσα ἐνῶ τὰ Ρουμανικὰ ποτὲ καὶ πουθενὰ δὲν πρόκειται νὰ μᾶς χρησιμεύσουν».

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐμίλησε ἔτσι διότι ἐγνώριζε ἀπὸ τὸν ἀνθυπομοίραρχο Ἀντωνίου ὅτι δὲν ὑπῆρχε καμμία παρόμοια διαταγὴ.

Ὁ Βαλκαζάρα ὅμως καλακεύτηκε πολὺ ἀπὸ τὰ λόγια των, καὶ τοὺς ἀπήντησε ὅτι οὐδέποτε ἐδόθηκε καμμία τέτοια διαταγὴ κλεισίματος τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων. Καὶ μάλιστα τοὺς ἐφοδίασε καὶ μὲ μία κάρτα του, γιὰ νὰ γράψουν ἀμέσως στὸν ἴδιο προσωπικῶς ἀντοὺς ξαναενοχλοῦσε κανεὶς γι' αὐτὸ τὸ ζήτημα. Καὶ πραγματικὰ ὅταν ξαναρρουσιάστηκε ὁ Μπαλοδημος καὶ ἄρχισε πάλι νὰ τοὺς ἐνοχλῇ, οἱ Παλαιοσελίτες ἔγραψαν στὸν τενέντε Βαλκαζάρα, κι' ἐκεῖνος διέταξε ἀμέσως τὸν μπριγκαντιέρη τοῦ σταθμοῦ Διστράτου, ὁ ὁποῖος ἐπῆγε μαζί μὲ δυὸ Καραμπινιέρους στὸ Παλαιοσέλι ὅπου συνέλαβε τὸν ἐνοχλητικὸ ρουμανοδιδάσκαλο καὶ τὸν ἐξετόπισε ὀριστικὰ.

—*—

Ὅπως προαναφέραμε οἱ Παλαιοσελίτες εἶχαν ἀπὸ ἀνέκαθεν Ἑλληνικώτατα φρονήματα καὶ ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ

1877 - 78 ἔλαβαν μέρος στὴν κατὰ τῶν Τούρκων ἐπανάστασι μετ' ἀρχηγὸν τὸν περίφημο Καραμαγκιόλη τὰ ἐξῆς παλληκάρια. Οἱ ἀδελφοὶ Μιχαήλ, Στέργιος, καὶ Νικόλαος Καλογήρου, οἱ ὁποῖοι ἀργότερα προσκύνησαν καὶ κατόπι ἐξορίσθησαν ἐπὶ εἰκοσαετίαν στὴ Σινώπη τοῦ Πόντου, ὁ Καπρίνης, ὁ Γεώργιος Μούχας, ὁ Γιάννης Καπαῖνος, κ.ἄ.

Τὰ χωριά Ἄρματα καὶ Πάδες δὲν ἐπανεστάτησαν τότε ἀμέσως, κατὰ τὸν ἀφηγητὴν τῶν ἀνωτέρω κ. Ἡ. Μήσιον, καὶ οἱ Παλαιοσελίτες μαζί μὲ τοὺς Βραζιῶτες ἔκαψαν περὶ τὰ 25 σπήτια τῆς κάτω συνοικίας τῶν Πάδων γιὰ νὰ τιμωρήσουν ὀρισμένους ἀντιδρώντας, καὶ νὰ ἀναγκάσουν καὶ ἄλλους νὰ βγοῦνε στὸ κλαρί.

—*—

Ὅπως εἶναι γνωστό, ἡ ἐπανάστασι ἐκείνη ἀπέτυχε, καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἐπαναστάτες μετετράπησαν εἰς ληστές. Ἐνας ἀπὸ αὐτοὺς ἦταν καὶ ὁ Καραμαγκιόλης ποὺ προαναφέραμε, ὁ ὁποῖος ἔδρασε ἐπὶ ἀρκετὰ χρόνια κατόπι ὡς λήσταρχος στὴν περιοχὴ Κονίτσης καὶ Ζαγορίου.

Τὸ Παλαιοσέλι ὑπέστη ἐπὶ Τουρκοκρατίας καὶ ἀρκετὰς ληστρικές ἐπιδρομὰς ἀπὸ τὶς ὁποῖες γνωρίζομε μόνον τὶς ἐξῆς δύο.

Εἰς τὰς 17 Ἰανουαρίου τοῦ 1897 ἀγνωστη ληστοσυμμορία μετ' ἀποκρούζους (καταδότες) Παλαιοσελίτες, κατεπάτησε τὸ ἀρχοντικὸ τοῦ Κωνσταντίνου Μιχαλήτσιοι, καὶ τὸν ἐθανάτωσε ἔπειτα ἀπὸ φρικτὰ βασανιστήρια, ἀφοῦ τοῦ ἀπέσπασε προηγουμένως 400 χρυσὲς λίρες.

Κατὰ τὸ ἔτος 1911 εἰς τὰς 27 Ἰουλίου ὀκτὼ ληστές τουρκαλβανοὶ καὶ Ἀρβανιτόβλαχοι, προσποιούμενοι τοὺς Ἑλληνας ἀντάρτες, ἐμπῆκαν μέσα στὸ μαγαζὶ τοῦ μουχτάρη Παύλου Ζησάκη, καὶ ἀφοῦ ἔφαγαν καὶ ἤπιασαν, συνέλαβαν ἀμέσως τὸν γαμβρόν του Βασίλειον Μήσιον ἢ Τσιώτην, καθὼς καὶ ἄλλους δέκα Παλαιοσελίτες, τοὺς ὁποῖους ἀπελευθέρωσαν ἀργότερα παίρνοντας ἀνάλογα λύτρα. Ἐφόνευσαν δὲ καὶ τὸν νεα-

ρὸ Νικόλαο Στυλ. Καρανίκα, ὁ ὁποῖος τοὺς ἐπρόβαλε ἀντίστασι.

—*—

Μόλις ἄρχισε ὁ Ἑλληνοτουρκικὸς πόλεμος τοῦ 1912 κοντὰ στὰ ἄλλα ὀρεινὰ χωριὰ τῆς Ἐπαρχίας μας, ἐπανεστάτησε καὶ τὸ Παλαιοσέλι μὲ ἀρχηγὸ τὸν Ἀθανάσιο Μούχα ἢ Ντενεκὸ ὁ ὁποῖος ἦρθε ἀπὸ τὰ Τρίκκαλα καὶ ἔφερε ὄπλα μαζί μὲ τοὺς ὄπλαρχηγοὺς Βασίλειο Τζήμα ἀπὸ τὴν Ἄρτα καὶ Χρῆστον Λώλαν ἀπὸ Φιλιππαίους καὶ 5-6 ἄλλα παλληκάρια, καὶ διοργάνωσαν ὅλοι μαζί τὴν ἄμυνα τοῦ χωριοῦ. Μεταξὺ τῶν πρώτων Παλαιοσελιτῶν ποὺ ἐξοπλίστηκαν καὶ ἀκολούθησαν τοὺς ἀντάρτες ἦταν οἱ Ἡλίας Μήσιος, Δημήτριος Παπαγεωργίου, Νικόλαος Μούχας, Γεώργιος Κωλέτσης κ.ἄ.

Περὶ τὰ τέλη Ὀκτωβρίου μὲ ἀρχὰς Νοεμβρίου τοῦ 1912 ὁ διοικητὴς Χωροφυλακῆς Κονίτσης Φετῆ ἐφένδης μὲ 80 περίπου ζαπτιέδες (χωροφύλακες), καὶ 350-400 ἀτάκτους Τουρκαλβανούς οἱ ὁποῖοι προήλασαν ἀπὸ Κόνιτσα καὶ Μόλιστα, εἰσῆλθον στὸ Παλαιοστέλι, καὶ οἱ ἀντάρτες ὑπεχώρησαν πρὸς Ἀρμάτοβο καὶ Βριάζα (νῦν Δίστρατο), ἐνῶ τὰ γυναικόπαιδα ἐκρύφτηκαν, καὶ μόνον ὁ μουχτάρης Παῦλος Ζησάκης, οἱ ἱερεῖς Παπα-Ζήσης Σακελλάριος καὶ Παπα-Γεώργιος Καμπερόπουλος, καὶ ὀλίγοι ἄλλοι γέροντες παρέμειναν στὸ χωριὸ καὶ κατ' ἀνάγκην ὑποδέχθηκαν τοὺς Τούρκους.

Ὁ Φετῆ ἐφένδης ἦταν διπλωματικώτατος καὶ μορφωμένος ἀξιωματικός, καὶ εἶχε σπουδάσει στὴ Γερμανία. Προσεπάθησε λοιπὸν διὰ τῆς πειθοῦς νὰ ἐπαναφέρῃ τὰ ἐπαναστατημένα χωριὰ σὲ ὑποταγή, γράφοντας στοὺς προκρίτους των καθὼς καὶ στοὺς ἐπαναστάτας κολακευτικὰ καὶ παραινετικὰ γράμματα, καὶ ζητῶντας νὰ κατεβοῦν οἱ μουχταροδημογέροντες καὶ ἱερεῖς των στὸ Παλαιοσέλι νὰ ὁμιλήσουν. Καὶ οἱ μὲν Παδιῶτες πρόκριτοι κατέβηκαν, ἀλ-

λὰ οἱ Βραζιῶτες καπεταναῖοι Νικόλα Καραγιάννης, Γούσια Μάϊπας, Γούλας Κατσίμπαρης, Χρῆστο Ἀρόφσιας κλπ. τοῦ ἀπήντησαν ὅτι στὴ Σκάλα (μεταξὺ Ἀρμάτων καὶ Πάδων) θὰ τὸν περιμένουν γιὰ νὰ ἀναμετρηθοῦν. Ἐστασε λοιπὸν ὁ Φετῆ ἐφένδης καὶ δὲν ἐτόλμησε νὰ προχωρήσῃ. Ἀπεφάσισε νὰ ὑποχωρήσῃ πρὸς τὴν Κόνιτσα ἀλλὰ ταυτόχρονα ἔκανε καὶ μιὰ καλὴ πράξι, ἔσωσε τὸ Παλαιοσέλι, ἀπὸ τὰ νύχια τῶν ἀγρίων Τουρκαλβανῶν οἱ ὁποῖοι τὸν συνόδευσαν καὶ караδοκοῦσαν γιὰ πλιάτσικο, μὲ τὸ ἐξῆς τέχνασμα. Ἐγραψε ὁ ἴδιος μιὰ πλαστὴ διαταγὴ τοῦ Καϊμακάμη (ὑποδιοικητοῦ) πρὸς τὸν ἑαυτό του, καὶ μὲ τρόπο τὴν ἔδωσε σ' ἓναν ἐμπιστὸ του ζαπτιέ καὶ τοῦ τὴν ἔφερε στὸ μεσοχώρι τὴν ὥρα ποὺ καθόταν μαζί μὲ τοὺς Δημογέροντες καὶ τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν Ἀλβανῶν. Μόλις λοιπὸν τὴ διάβασε, γυρίζει καὶ λέει στοὺς ἄλλους.

—Ἐμπρός! ἐπείγουσα διαταγὴ νὰ φύγωμε. Θὰ πάμε στὸ Βραχῶρι (Ἀργίνιο) διότι προήλασε ὁ στρατὸς μας μέσα στὸ Γιουνάνικο (Ἑλληνικό).

Οἱ Τουρκαλβανοὶ ὅμως, ποὺ εἶχαν ἔρθει γιὰ πλιάτσικο, ἦταν διστακτικοί, καὶ ἐζήτησαν νὰ διαβάσῃ τὴ διαταγὴ καὶ ὁ παριστάμενος παδιώτης φαρμακοποιὸς Ἀθανάσιος Κατσαμάνης ὁ ὁποῖος ἤξερε τὰ Τουρκικά. Καὶ ἀφοῦ τοὺς τὴν ἐδιάβασε κι' αὐτὸς καὶ τὴν ἐρμήνευσε ἐπείσθησαν καὶ χτύπησε ἀμέσως ἢ σάλπιγγα ἀποχώρησι.

Ἀλλὰ τὰ ἄτακτα στίφη των ὅμως, μὴ γνωρίζοντας τὴ σημασία τοῦ λαλήματος ἐνόμισαν πῶς ἐσήμαινε γιὰ νὰ χτυπήσῃν καὶ λεηλατήσῃν τὸ χωριό, καὶ ὄρμησαν νὰ μποῦνε μέσα στὰ σπήτια. Ὁ Φετῆ Ἐφένδης ὅμως κατόρθωσε νὰ τοὺς συγκρατήσῃ, λέγοντας τους ὅτι δὲν εἶναι σωστὸ νὰ κάνουν κακὸ στοὺς πιστοὺς ραγιαδες ἀφοῦ εἶχαν μπροστὰ τους ὅλη τὴν... Ρούμελη καὶ τὸ Μωριά νὰ πλιατσικολογήσουν.

Καὶ ἔτσι τοὺς ἐπῆρε καὶ ἔφυγε, καὶ τὸ Παλαιοσέλι σώθηκε ἀπὸ τὴν καταστροφὴ.

Πρωτοῦ φύγη ὁμως εἶπε στους προκρίτους. «Γιατί εἶστε βιαστικοὶ καὶ πᾶτε φiri-φiri νὰ χαλαστῆτε; Ἐδῶ χρειάζεται ὑπομονὴ καὶ φρονιμάδα. Ἐκεῖνο ποὺ περιμένετε νὰ ἐρθῆ θὰ ἐρθῆ, (ἐννοοῦσε τὸ Ἑλληνικὸ κράτος) θὰ ἐρθῆ μόνο του ἀφοῦ ἔτσι τὸ θέλησε οἱ μοῖρα...»

Οἱ Τοῦρκοι προσεπάθησαν καὶ ἀργότερα, καὶ κυρίως τὸν Ἰανουάριο καὶ Φεβρουάριο τοῦ 1913 νὰ ξαναπατήσουν τὸ Παλαιοσέλι ἀλλὰ δὲ τὸ κατόρθωσαν. Μόνον μέχρι τὸ Γκριζμπάνι (νῦν Ἐλεύθερο) ἐπροχώρησαν καὶ ἐκεῖ τοὺς ἀνεχαίτησαν ὀριστικὰ τὰ ἐντελῶς διοργανωμένα πλέον ἀνταρτικὰ σώματα, καὶ ὁ ἐν τῷ μεταξύ ἀφιχθεὶς ἀπὸ τὰ Γρεβενὰ λόχος τοῦ ταχτικοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ ὑπὸ τὸν ὑπολοχαγὸ Νικόλαο Πλατανιά τὸν γνωστὸ ἀπὸ τὸν Μακεδονικὸ ἀγῶνα ὡς καπετὰν Λαχτάρρα.

—*—

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κατοχῆς 1941-44, καὶ συγκεκριμένα στὶς 18 Ὀκτωβρίου τοῦ 1943 τὸ Παλαιοσέλι ὑπέστη, ὅπως καὶ ἄλλα χωριά, τὴ μεγαλύτερη καταστροφὴ ἀπὸ κάθε ἄλλη φορά. Ἐπυρπολήθη κατὰ 80% ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς, οἱ ὅποιοι ἐφόνευσαν καὶ τὸν Ἡλίαν Βασιλίκαν, καὶ ἀπήγαγαν τοὺς ἐξῆς κατοίκους του τὸν ἱερέα Παναγιώτην Πριμικήρη, Δημήτριον Κωτούλαν. Ἡλίαν Καραμίτση ἢ Μαλάμην, καὶ Στυλιανὸν Μπεκιάρην, τοὺς ὁποίους εὐτυχῶς ἀπέλυσαν ὅταν ἔφθασαν εἰς Βωβοῦσαν.

Τὸ δὲ καλοκαίρι τοῦ ἔτους 1944 οἱ βάρβαροι Γερμανοὶ ξαναπέρασαν ἀπὸ τὸ Παλαιοσέλι, καὶ ἔκαψαν καὶ τὸ Σχολεῖο του. καὶ μόνον τὸν ὠραῖον καὶ μεγαλοπρεπεῖ νὰν τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς ἐσεβάσθησαν.

ΑΝ. ΕΥΘΥΜΙΟΥ

Ἡ [ἔδωκε τὴν
πατριίδα

Τὴν 24-5-64
ἔδόθη εἰς τὸ
χωρίον Ἁ-

γία Παρασκευὴ θεατρικὴ παράστασις ὁργανωθεῖσα ὑπὸ τῆς ἀρχηγοῦ τοῦ Σπητιοῦ τοῦ Παιδιοῦ δίδος Μαρίας Πανούση, καὶ με ἠθοποιούς τοὺς νέους καὶ τὰς νεανίδας τοῦ χωρίου.

Ἐπαίχθη δὲ με ἐξαιρετικὴν ἀπόδοσιν τὸ ἔργον «Ὁ θρίαμβος τῆς ἀρετῆς» καὶ τὴν παράστασιν παρηκολούθησαν ἅπασαι αἱ τοπικαὶ ἀρχαί, ὁ διοικητὴς τῶν Τ.Ε.Α. Πυρσογιάννης κ. Σούρλας, καὶ ἅπαντες οἱ κάτοικοι τῆς Κοινότητος.

— Τὴν 31-5-64 εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ ἐνταῦθα κινηματογράφου ἔδωσεν ρεσιτάλ τραγουδιοῦ ὁ γνωστὸς βαθύφωνος κ. Γεώργιος Δρακόπουλος.

— Τὴν 31-5-64 τὸ ὑπ' ἀριθ. 22.652 φορτηγὸν αὐτοκίνητον ὀδηγούμενον ὑπὸ τοῦ Κων. Βαγενᾶ παρέσυρεν καὶ κατεπάτησεν παρὰ τὸ 5ον χιλιόμετρον τῆς ὁδοῦ Κονίτσης Ἰωαννίνων τεσσαράκοντα πρόβατα τοῦ κτηνοτρόφου Ζήση Νήρα.

— Τὴν 2-6-64 ἀφίχθησαν εἰς Κόνιτσαν καὶ ἐπεσκεψθῆσαν τὸ Γυμνάσιον καὶ λοιπὰ ἀξιοθέατα οἱ μαθηταὶ τῆς Ζωσιμαίας Σχολῆς συνοδευόμενοι ὑπὸ καθηγητῶν των.

— Τὴν 3-6-64 ἐτελέσθησαν αἱ Γυμναστικαὶ ἐπιδείξεις τοῦ Α' Δημοτικοῦ Σχολείου ἄνω Κονίτσης εἰς τὰς ὁποίας παρευρέθησαν οἱ αἰδεσιμώτατοι ἱερεῖς Ἀρχιμανδρίτης πατήρ Ἱερόθεος, Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος Παῦλος Παπαθεμιστοκλέους καὶ Δημήτριος Μαργαρίτης Ἐφημέριος Βουρμπιάνης. ὁ Ἐπαρχος κ. Κων. Ροντογιάννης, ὁ Δήμαρχος κ. Κ. Ρούσης καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἐκπρόσωποι τῶν Ἀρχῶν καὶ πλήθους κόσμου.

Ἐμίλησεν ὁ διευθυντὴς τοῦ Σχολείου κ. Κων. Ἀναστασιάδης ἐξαίρας τὰ ἐκ τοῦ ἀθλητισμοῦ προκύπτοντα ἀγαθὰ, ἀκολούθως δὲ οἱ μικροὶ μαθηταὶ καὶ μαθήτριά ἐξετέλεσαν μετὰ ἐξαιρετικῆς ἐπιτυχίας τὰς γυμναστικὰς ἀσκήσεις

των, ἀθλοπαιδίας καὶ ἀγωνίσματα, ἀποσπάσαντες τὸν θαυμασμὸν καὶ τὰ ἄφθονα χειροκροτήματα τῶν παρισταμένων. Ἐπηκολούθησαν ἔθνικοὶ χοροὶ καὶ τέλος ἡ ἀπονομὴ τῶν ἐπάλθων..

— Ἀφοῦ παρέμεινε ἐπὶ 11 μῆνον περιπίπτου ἄνευ κτηνιάτρου τὸ Κτηνιατρεῖον Κονίτσης ἀφίχθη καὶ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του, ἀποσπασθεὶς εἰς αὐτό, ὁ κτηνίατρος κ. Ἰωάννης Γκιώκας.

— Ἀπὸ Πυρσογιάννης καὶ μέχρι Γοργοποτάμου καὶ ἐκεῖθεν, ἡ ΜΟΜΑ εἶχε μεταφέρει κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος πολλοὺς τσιμεντοσωλῆνας διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ὁχετῶν τῆς Ἐπαρχιακῆς ταύτης ὁδοῦ, ἣτις καθίσταται ἀδιάβατος λόγῳ τῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ χειμῶνος, ρεόντων ἐπὶ τοῦ καταστρώματος αὐτῆς ὑδάτων. Ἦδη ὁμῶς, πρὸς μεγάλην κατάπληξιν τῶν κατοίκων τῶν παραμεθωρίων αὐτῶν χωρίων, ἐπαναφορτόνωνται οἱ τσιμεντοσωλῆνες αὐτοὶ ἐκ νέου εἰς αὐτοκίνητα τῆς ΜΟΜΑ καὶ λαμβάνουν τὴν ἄγουσαν πρὸς ἄγνωστον κατεύθυνσιν!...

— Τὴν 5-4-64 ἀφίχθησαν εἰς Κόνιτσαν οἱ μαθηταὶ καὶ οἱ μαθήτριά του Δημοτικοῦ Σχολείου Στεφάνης Πρεβέζης μετὰ τῶν διδασκάλων των καὶ ἐπεσκέφθησαν τὰ ἀξιοθέατα τῆς πόλεως. Κατέθεσαν δὲ καὶ στέφανον ἐπὶ τοῦ κenoταφίου τοῦ Στρατικοῦ νεκροταφείου.

— Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐράνου τῆς Φανέλλας τοῦ Στρατιώτου ἀποτελουμένη ἐκ τῶν κυριῶν κ. Καλλιόπης Λύκα (μάνας τοῦ στρατιώτου), κ. Μαρίας Χωραΐτου, καὶ κυρίας Σκευοφύλακος, συνοδευομένη καὶ ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ Τ.Ε.Α. VIII Μεραρχίας ἀντισυν)χου κ. Κων. Κυριακοπούλου, μετέβη τὴν 8-6-64 εἰς Πυρσόγιαννην καὶ διένειμεν πρὸς τοὺς ὀπλίτας τῆς ἐκεῖ ἐδρευούσης 3162 διλοχίας Τ.Ε.Α. δέματα μὲ καινουργῆ ρουχισμόν. Ἀκολουθῶς δὲ ἡ ἀνωτέρω ἐπιτροπὴ ἐπέστρεψεν εἰς Κόνιτσαν, ὅπου τὴν ὑπεδέχθησαν αἱ τοπικαὶ ἀρχαὶ καὶ ὁ διοικητὴς τοῦ 3161 Τ.Ε.Α. Λοχαγὸς κ. Ἰωάννης Γ. Παπαθεμιστοκλέους, καὶ διένειμεν πάρομοια δέματα ρουχισμοῦ

πρὸς τοὺς ὀπλίτας τῶν Τ.Ε.Α. ὑποβοηθειθεῖσαι εἰς τὸ ἔργον τῆς καὶ ὑπὸ τῆς τοπικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Φανέλλας τοῦ Στρατιώτου ἀποτελουμένης ἐκ τῶν κ.κ. Τ. Παπαδιαμάντη, Γ. Γουσγούνη, Α. Χολέβα, καὶ Δ. Ζδράβου, καὶ τῶν κυριῶν Ἀριστέας Γκαραβέλα, καὶ Εὐγενίας Φασούλη.

— Ἐπερατώθη ἡ ἀνέγερσις τοῦ νέου Σχολικοῦ κτιρίου τῆς Κοινότητος Ἀμαράντου, καὶ ἤδη ἤρχισεν ἡ κατασκευὴ τῶν ἐσωτερικῶν ἐργασιῶν, κονιαμάτων, κουφωμάτων κλπ.

— Ἀπὸ τῆς 8ης μέχρι τῆς 10ης Ἰουνίου 1964, νέοι καὶ νεάνιδες τῆς Κοινότητος Πουρνιᾶς μὲ ἐπικεφαλῆς τὴν Ἀρχηγὸν τοῦ Σπητιοῦ τοῦ Παιδιοῦ δίδαν Γεωργίαν Φασουλᾶκη, ἐπραγματοποίησαν ἐκδρομὴν εἰς Ἰωάννινα, Ἡγουμενίτσαν, καὶ Κέρκυραν.

— Τὴν Κυριακὴν 7-6-64 ἐνώπιον τῶν τοπικῶν ἀρχῶν καὶ τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων ἐτελέσθησαν αἱ γυμναστικαὶ ἐπιδείξεις τοῦ Γ' Δημοτικοῦ Σχολείου κάτω Κονίτσης. Τὸ δὲ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας ἐτελέσθησαν ὁμοίως αἱ γυμναστικαὶ ἐπιδείξεις τοῦ Β' Δημοτικοῦ Σχολείου εἰς τὰς ὁποίας παρέστησαν ἅπασαι αἱ τοπικαὶ Ἀρχαὶ καὶ πλῆθος κόσμου.

— Τὸ ἑσπέρας τῆς 7-6-64 ἐπέστρεψαν ἀπὸ ἐκδρομῆς ἀνὰ τὴν Πελοπόννησον, ὅπου μετὰ ἄλλων ἐπεσκέφθησαν, καὶ τὰς Μυκήνας, Τύρινθα, Ναύπλιον καὶ Ὀλυμπίαν, οἱ μαθηταὶ καὶ μαθήτριά τῶν Ε' καὶ ΣΤ' τάξεων τοῦ Γυμνασίου μας συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ Γυμνασιάρχου κ. Ἰωάν. Μιχαλέτου καὶ τῶν καθηγητῶν κ.κ. Χ. Γκαραβέλα, Ν. Ρεμπέλη, καὶ Ε. Παπακωνσταντίνου. Οἱ δὲ μαθηταὶ καὶ μαθήτριά τῶν Β' Γ' καὶ Δ' τάξεων μετὰ τῶν καθηγητῶν κ.κ. Ρήγα καὶ Χλωροῦ, ἐπεσκέφθησαν τὰ Μετέωρα, Λάρισσαν, καὶ ἄλλας πόλεις τῆς Θεσσαλίας.

— Τὴν 10-6-64 ἀφίχθησαν εἰς Κόνιτσαν οἱ μαθηταὶ τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Ἀσφάκας μετὰ τῶν διδασκάλων των.

— Τὴν 14-6-64 δύο μέλη τῆς ὀρειβ.

ὀμάδος Κονίτσης οἱ κ.κ. Κ. Φλῶρος καὶ Εὐαγ. Μπούνας μετέβησαν εἰς τὰς ἑορτὰς τοῦ Σουλίου. καὶ ἕτερα τέσσερα μέλη αὐτῆς ἀνῆλθον ἐπὶ τῆς Καρουτιᾶς καὶ Ροῖδοβουνίου.

— Τὴν ἑσπέραν τῆς 14-6-64 ἐδόθη εἰς τὴν ἐνταῦθα Λέσχην ἀξιωματικῶν χοροεσπερὶς εἰς τὴν ὁποίαν παρευρέθησαν πολλοὶ Κονιτσιῶται.

— Εἰς τὴν Κοινότητα Βουρμπιάνης ἐπλακοστρώθη καὶ ἐξωραίσθη ἡ κεντρικὴ πλατεία, καὶ διηνήχθη νέα δασικὴ (ἀμαξιτὴ) ὁδὸς ἀπὸ τοῦ Ἀγίου Κωνσταντίνου μέχρι τοῦ ἐξωκκλησίου τοῦ προφήτου Ἡλιοῦ.

— Τὴν 18-6-64 ἐπεσκέφθησαν τὴν Κόνιτσαν οἱ μαθηταὶ τοῦ Α' Δημοτικοῦ Σχολείου Πρεβέζης μετὰ τῶν διδασκάλων των.

— Πρὸ ἡμερῶν ὁ ἱεροκῆρυξ Κονίτσης Ἀρχιμανδρίτης πατὴρ Ἱερόθεος ἐξῆλθεν εἰς περιοδείαν ἀνὰ τὰ χωρία τῆς Ἐπαρχίας μας κηρύξας τὸν θεῖον λόγον εἰς τοὺς κατοίκους τῆς ὑπαίθρου.

— Τὴν 29-6-64 οἱ ὑπάλληλοι τοῦ ἐνταῦθα ὑποκαταστήματος τῆς Α.Τ.Ε. μετὰ τοῦ Διευθυντοῦ των κ. Βασ. Σταύρου, μετέβησαν οἰκογενειακῶς εἰς Κέρκυραν πραγματοποιήσαντες διήμερον ἐκδρομὴν.

— Τὴν 21-6-64 ἐτελέσθη εἰς τὸν ἱερὸν Ναὸν Ἀγίου Νικολάου πάνδημον μνημόσηνον ὑπὲρ τῶν ἀγρίως δολοφονηθέντων ὑπὸ τῶν Τουρκοκυπρίων Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν, ταγματάρχου Πούλιου καὶ λοχαγοῦ Καπότα.

— Τὴν 22-6-64 ἀφίχθη εἰς Κόνιτσαν ὁ διοικητὴς τῆς VIII Μεραρχίας ὑποστράτηγος κ. Γεωργ. Λεβέντης, καὶ ἀκολούθως ἐπεσκέφθη τὸ φυλάκιον Λυκομόρου καὶ τὰς Κοινότητας Καλόβρυσην καὶ Ἀηδονοχῶρι ὅπου τοῦ ἐπεφυλάχθη θερμὴ ὑποδοχὴ.

— Ὁ ἀξιότιμος συμπατριώτης μας στρατηγὸς καὶ τέως πρωθυπουργὸς κ. Κων)νος Δόβας, ἀπέστειλεν 2.500 δραχμὰς πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς βιβλιοθήκης Κονίτσης.

— Τὴν 24-6-64 ἀφίχθη εἰς Κόνιτσαν ὁ νέος διοικητὴς τοῦ Συντάγματος προ-

καλύψεως Συν)χης κ. Ἐμμανουὴλ Κεχαγιᾶς καὶ ἐπιθεώρησεν τὰς μονάδας τοῦ 583 τάγματος, αἵτινες παρήλασαν ἐνωπιὸν τοῦ παιανιζούσης τῆς μουσικῆς τῆς VIII Μεραρχίας.

— Τὴν 25-6-64 ἀφίχθη εἰς Κόνιτσαν ὁ διευθυντὴς τοῦ ὑποκαταστήματος ΙΚΑ Ἰωαννίνων κ. Βασ. Καρκαντζός, συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ ἐτέρων ὑφισταμένων του, πρὸς ἔναρξιν τῶν προπαρασκευαστικῶν ἐργασιῶν διὰ τὴν προσεχῆ ἐνταῦθα ἴδρυσιν παραρτήματος τοῦ ΙΚΑ.

— Τὴν 26-6-64 ἀφίχθη εἰς Κόνιτσαν κινητὸν κινηματογραφικὸν συνεργεῖον τοῦ ΝΑΤΟ καὶ ἐπρόβαλεν ταινίας σχετικὰς μὲ τὴν ἴδρυσιν, τὴν λειτουργίαν, τοὺς σκοποὺς, καὶ τὰ ἐπιτεύγματα τοῦ Βορειοατλαντικοῦ Συμφώνου.

— Τὴν 28-6-64 τέσσερα μέλη τῆς Ὀρειβατικῆς Ὀμάδος Κονίτσης, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ κ. Παντ. Κουκέση ἀνῆλθον εἰς Δρακολίμνην Γκαμήλας.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ.

Γεννήσεις

Ὁ κουρεὺς κ. Βασ. Γκαβῖνος ἐγένετο πατὴρ θήλεως τέκνου, καὶ ὁ κ. Χρῆστος Στεργίου Χαλκουργὸς ἄρρενος. Ὁμοίως δὲ καὶ ὁ κ. Γεώργιος Κατσιμπάρης ἐγένετο πατὴρ θήλεως τέκνου.

Βαπτίσεις

Ὁ γεωπόνος κ. Νικ. Τζόρας ἐγένετο ἀνάδοχος τοῦ μικροῦ υἱοῦ τοῦ αὐτοκινητιστοῦ κ. Ἰωάννου Παπᾶ. Χαρίσας εἰς αὐτὸν τὸ ὄνομα Σταῦρος.

Μνηστεῖαι

Ὁ διευθυντὴς τοῦ Γυμνασιακοῦ Οἰκοτροφείου Κονίτσης δημ)λος κ. Ἀπόστολος Ριστάνης ἐκ Μολυβδοσκεπάστου καὶ ἡ δις Αἰκατερίνη Γ. Μπαρμπούτη ἐκ Κονίτσης ἀντήλλαξαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου.

— Ὁμοίως καὶ ὁ κ. Ἰωάννης Γ. Κυρίτσης ἐκ Κονίτσης καὶ ἡ δις Ἀνδρονίκη

Χ. Στέρτσιου ἐξ Ἀμαράντου ἐμνηστεύθησαν.

— Εἰς Ἰωάννινα ὁ κ. Κων. Τσουνῆς ἐργολάβος ἐκ Βουρμπιάνης καὶ ἡ δις Ἀλίκη Στούκα ἠρραβωνίσθησαν.

— Ὁ κ. Ζήσης Μακρῆς ἐκ Σαμαρίνης καὶ ἡ δις Σοφία Γεράση ἐκ Διστράτου, ἐγκατεστρημένη ἐν Κονίτση, ἀντήλλαξαν ἐπίσης ἀμοιβαῖαν ὑπόσχεσιν γάμου.

Ἀφίξεις-Ἀναχωρήσεις

— Τὴν 3-6-64 ἀφίχθη εἰς Κόνιτσαν ὁ διοικητὴς τῆς VIII Μεραρχίας ὑποστράτηγος κ. Γεωρ. Λεβέντης..

Ἀφίχθησαν ἐξ Ἰωαννίνων ὁ κ. Βασίλειος Ἀναστασίου τέως ἀναπληρωτῆς Ἐπάρχου Κονίτσης, Ἐκ Θεσσαλονίκης ὁ κ. Γεωρ. Παπαθεμιστοκλέους φοιτητῆς Ἰατρικῆς, ἐξ Ἀθηνῶν ἡ κ. Ἐλένη Θ. Ζώη, ὁ κ. Σωτῆρ Ρούβαλης ταχυδρομικός, καὶ ἡ κ. Ἀφροδίτη Ζακοπούλου μετὰ τῆς θυγατρὸς τῆς κ. Μένης (Ἀναστασίας) Θ. Κολοκοτρῶνη.

— Τὴν 24-6-64 ἀφίχθη ἐξ Ἀθηνῶν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ.κ. Χριστόφορος.

— Ἀφίχθη ἐξ Η.Π.Α. διὰ Ἀσημοχώριον ὁ κ. Νίκος Ε. Γιώτης.

Θάνατοι

— Ἀπεβίωσεν εἰς Ἰωάννινα εἰς ἡλικίαν 84 ἐτῶν τὴν 28-6-64 καὶ ἐκηδεύθη ἐνταῦθα τὴν ἐπομένην ἡ Χαρίκλεια χήρα Θωμᾶ Βλάχου, μήτηρ τοῦ εἰς Ἰωάννινα ἐγκατεστημένου καφεκόπτου κ. Ἀντωνίου Βλάχου.

Α. ΕΥΘΥΜΙΟΥ.

(Κόνιτσα 31-7-1964)

Τὴν 1-7-64 ἐγένοντο ἀρχαιρεσίαι τοῦ Συλλόγου Δημοδιδασκάλων ἐκπαιδευτικῆς περιφερείας Κονίτσης καὶ ἐξελέγησαν Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὁ κ. Χ. Τσέρης. ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Κωνσταντῖνος Ἀναστασιάδης γραμματεὺς ὁ κ. Δ. Σπύρου, Ταμίας ὁ

κ. Θεοφάνης Φασούλης, καὶ μέλος ὁ κ. Τηλέμ. Οἰκονόμου. Διὰ τὸ ἐποπτικὸν Συμβούλιον ἐξελέγησαν οἱ κ.κ. Α. Ἀναγνωστόπουλος, Ἰωαν. Εὐαγγελίδης, καὶ Γεώργ. Καρανάσιος. Ἀντιπρόεδρος δὲ διὰ τὴν Ὀμοσπονδίαν ἐξελέγη ὁ κ. Χ. Τσέρης. Κατὰ τὴν ἀνωτέρω Συνέλευσιν τῶν μελῶν τοῦ Διδασκαλικοῦ Συλλόγου, συνεζητήθησαν καὶ διάφορα ζητήματα τοῦ κλάδου των.

— Κατὰ τὸ παρελθὸν Σχολικὸν ἔτος, ἐφοίτησαν εἰς τὸ Γυμνάσιον Κονίτσης 250 περίπου μαθηταὶ καὶ μαθήτριά. Ἀπεφοίτησαν δὲ ἐξ αὐτοῦ οἱ ἐξῆς. Βασίλειος Δάλλας, Νικολ. Δάλλας, Ἰωάν. Δημητρίου, Κων. Ζώης, Ἰωάν. Κορτσινόγλου, Χρῆστος Κούκης, Βασίλ. Μακάριος, Ναπολ. Ντῖνος, Ἄνδρ. Παπασπύρου, Θεόδωρ. Τσιάστας, Εἰρήνη Δερδέκη, Σοφία Ζώτου, Πηνελόπη Καλογήρου, Ἑρμηνία Μωϋσίδου, Ἐλένη Παπαθεμιστοκλέους, καὶ Χαρίκλεια Φουρτζῆ.

— Ὡς ἐπληροφορήθημεν ἐξ ἐπισήμου πηγῆς, ἐπετράπη ἡ μέχρι Κονίτσης ἀφίξις ταξιδιωτῶν καὶ Τουριστῶν ἄνευ ἐκδόσεως εἰδικῆς ἀδείας καὶ οὕτω θὰ δύνανται ἐφεξῆς νὰ ταξιδεύουν ἐπιδεικνύοντες μόνον τὸ νέον δελτίον ταυτοτητός των.

— Κατὰ τὰς Δημοτικὰς ἐκλογὰς τῆς 5-7-64 εἰς τὸν Δήμον Κονίτσης ἐπλειοψήφισεν ὁ Συνδιασμός τοῦ κ. Νικολάου Ντεντοπούλου ὅστις καὶ ἐκλέγεται Δήμαρχος μὲ ψήφους 566, ἔναντι 425 τοῦ ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ κ. Μιχαήλ Σιώρου Συνδιασμοῦ.

Τὰ δὲ ἐκλογικὰ ἀποτελέσματα λεπτομερῶς ἔχουν ὡς ἐξῆς.

Ἐκ τοῦ Συνδιασμοῦ «ΠΡΟΟΔΟΣ» τοῦ κ. Ντεντοπούλου ἔλαβον σταυροὺς προτιμήσεως κατὰ πλειοψηφίαν οἱ ἐξῆς. Βασίλειος Βαγενᾶς 104. Γεώργιος Γαϊτανίδης 70. Θωμᾶς Ζῆνδρος 69. Βασίλειος Χατζηευφραιμίδης 41. Ἡλίας Μπούσμπουλας 39. Εὐάγγελος Ντούτης 38. Σωτήριος Φαρμάκης 32. Κων)νος Κίτσιος 30. Νικόλαος Χατζῆς 30. Ἰωάννης Σέρρας 24. Βασίλειος Λύτος 21. Νικόλαος Τσιγκούλης 21. Βασίλειος Ζα-

χαρόπουλος 16. Νικόλαος Χατζηρούμης 14. Ἐλένη Φλώρου 12.

Ἐκ τοῦ Συνδυασμοῦ «Ἀναδημιουργία στὴν Κόνιτσα» τοῦ κ. Μιχ. Σιώρου, οἱ ἑξῆς. Βασίλειος Ζδράβος 55. Νικόλαος Τζάλας 50. Σπυρίδων Ζαχαράκης 49. Κων)νος Νικολόπουλος 48. Χρῆστος Γαῖτανίδης 42. Διονύσιος Εὐαγγέλου 38. Ἰωάννης Ζώης 36. Ἀπόστολος Καλτσούνης 29. Ραφαήλ Ἐζνεπίδης 23. Βασίλειος Ἀναστασίου 16. Εὐαγγελία (Λίτσα) Παπαϊωάννου 11. Σωτήριος Ντελῆς 9. καὶ Γρηγόριος Μουλαΐδης 4.

Ἐκλέγονται συνεπῶς ἐκ μὲν τοῦ πρώτου Συνδιασμοῦ — πλὴν τοῦ Δημάρχου — Δημοτικοὶ Σύμβουλοι οἱ πέντε πρῶτοι κατὰ σειράν προτιμήσεως. καὶ ἐκ τοῦ δευτέρου Συνδιασμοῦ ὁ ἀρχηγὸς κ. Μιχ. Σιώρος καὶ οἱ τρεῖς ἐκ τῶν πρώτων Συμβούλων του.

— Εἰς τὰς Κοινότητας τῆς Ἐπαρχίας μας ἐξελέγησαν ἀμέσως ὡς Πρόεδροι οἱ ἑξῆς:

Ἄγ. Βαρβάρας Μιχ. Τσούκας
Ἄγ. Παρασκευῆς Νικολ. Χαρισιάδης
Ἀετοπέτρας Δημητρ. Καρακαστάνης
Ἀνδροχωρίου Κων)νος Δήμου
Ἀμαράντου Παναγ. Στέργιος
(Εἰς ἄρματα δὲν διεξήχθησαν ἐκλογαὶ λόγῳ μὴ ἐγκαίρου καταθέσεως τῶν δικαιολογητικῶν)
Ἀσημοχωρίου ἐπῆλθεν ἰσοψηφία 59-59 (ἐξελέγη διὰ κλήρου ὁ Ἀχιλ. Χολέβας)

Βουρμπιάνης Διονύσιος Ράπος
Γοργοποτάμου Ἀποστ. Γαργάλης
Γανναδιοῦ Ἀρίστιππος Τζημηνάδης
Διστράτου Γεώργιος Κατσίμπαρης
Δροσοπηγῆς Γεωργ. Τζημούλης
Ἐλευθέρου Ἀπόστ. Ρούβαλης
Ἐξοχῆς Ἀνδρέας Ράπτης
Ἡλιορράχης Ἀναστ. Καρρᾶς.
Καλλιθέας Βασίλ. Γκούντας.
Καστανέας Κων)νος Μούσιος.
Κλειδωνιάς Βασίλ. Γιαννόπουλος
Καβασίλων Εὐθύμιος Ἡλίας
Λαγκάδας Ἀναστ. Μανώλης
Λυκορράχης Μιχ. Φασούλης
Μαζίου Ἀθανασ. Σπύρου
Μελισσοπέτρας Μηνᾶς Λῶτος

Μοναστηρίου Σπυρίδων Κατσίκης
Μολίστης Χριστόδ. Λέτσιος
Μολυβδοσκεπάστου Ζαχαρίας Βλάχος
Νικάνωρος Δημήτρ. Κόφας
Ἄξυᾶς Ἀναστ. Ζούκης
Πάδων Ἄγγελος Σκίρτας
Παλαιοσελίου Χρῆστος Μιχώτας
Πηγῆς Ἀνδρέας Βουρδούκας
Πλαγιᾶς Ἡλίας Τσάγκας
Πληκατίου Ἀποστ. Παπανώτης
Πουρνιάς Βασίλ. Παπαχρήστου
Λύργου Δημητρ. Βαρδάκης
Πυρσογιάννης Λάζαρος Γιαντσούλης
Φούρκας Κων)νος Τσούπας ἢ Μπουμπούνας καὶ
Χιονιάδων Ἀρίστιππος Ζωγράφος

— Τὴν 7-7-64 λύκος ἐμφανισθεὶς πλησίον τῆς τοποθεσίας Ἀγίας Τριάδος ἐπὶ τοῦ κάμπου Κονίτσης, κατεσπάραξεν ἓνα ὄνον τοῦ Ἡλία Βαγενᾶ, ἔδηξεν καὶ ἓνα ἵππον τοῦ Ἰωάννου Χατζηρούμης ἐκ Κονίτσης, καὶ ἓνα ἡμίονον τοῦ Δημητρ. Καφετζῆ ἐξ Ἡλιορράχης καὶ δύο ἑτέρους ὄνους ἐκ τοῦ ἰδίου Χωρίου.

Συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν προϊσταμένων τῶν διαφόρων ὑπηρεσιῶν τῆς Νομαρχίας, ἀφίχθη περὶ τὴν 9ην ἑσπερινὴν τῆς 7-7-64 ἐπισκεπτόμενος διὰ πρώτην φοράν τὴν Κόνιτσαν ὁ νέος Νομάρχης κ. Ἀριστομένης Κακούρης τὸν ὁποῖον ὑπεδέχθησαν ὁ κ. Ἐπαρχος ὁ Δήμαρχος κ. Ρούσης ὁ μέλλων Δήμαρχος κ. Νικ. Ντεντόπουλος καὶ οἱ λοιποὶ ἐκπρόσωποι τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν.

Ὁ κ. Νομάρχης ἐζήτησεν πληροφορίας διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Δήμου καὶ τῆς Ἐπαρχίας ὀλοκλήρου, καὶ ὑπεσχέθη ἀμέριστον τὴν συμπαράστασιν του διὰ τὴν προώθησιν καὶ ἐπίλυσιν τῶν τοπικῶν ζητημάτων. Διανυκτερεύσας δὲ μετὰ τῆς ἀκολουθίας του εἰς τὸ Ἐθνικὸν ὀργανοτροφεῖον ἀνεχώρησεν τὴν ἐπομένην.

— Τοπογραφικὸν Συνεργεῖον τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας προέβη πρὸ ἡμερῶν εἰς τὴν ἀποτύπωσιν τοῦ ἐδάφους τῆς Κοινότητος Λαγκάδας.

— Λόγῳ τῶν ἐλαχίστων χιονοπτώσεων τοῦ παρελθόντος χειμῶνος ἤρχισεν νὰ παρατηρεῖται λειψυδρία εἰς τὴν

πόλιν μας. Πρὸς ἀντιμετώπισιν δὲ ταύτης τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον, ἔλαβε ἀπόφασιν περὶ ἐλαττώσεως τοῦ ἐπιτρεπομένου ἀνωτάτου ὀρίου καταναλώσεως δι' ἐκάστην παροχὴν ὕδατος καὶ τὴν ἐπὶ ὠρισμένης ὥρας τοῦ εἰκοσιτετραώρου διακοπὴν αὐτοῦ πρὸς πλήρωσιν τῶν δεξαμενῶν. Παρ' ὅλα ταῦτα ὅμως τὸ μέτρον δὲν ἀπέβη λυσιτελές, διότι αἱ δεξαμεναὶ εἶναι πολὺ μικρᾶς χωρητικότητος καὶ ὑπερχιλίζουσαι συνεχῶς καταπλημμυρίζουν τοὺς δρόμους. Τὸ πρόβλημα θὰ λυθῆ μόνον διὰ τῆς ἐξευρέσεως καὶ νέων πηγῶν ὕδατος, καὶ τῆς παραλλήλου μεγεθύνσεως ἢ ἀνακατασκευῆς τῶν δεξαμενῶν, ἢ ἐὰν καταστῆ δυνατὸν ἢ κάτω Κόνιτσα τοῦλάχιστον νὰ ὑδρευθῆ ἐκ τοῦ Ἐξοῦ ἀναβιβαζομένου τοῦ ὕδατος δι' ἀντλητικοῦ συστήματος.

—Τὴν 12-7-64 εἰς τὸ χωρίον Ἁγία Παρασκευὴ ἔλαβον χώραν δύο ἀπαγωγαί. Ἀλληλοαπήχθησαν ὁ Παναγιώτης Τζήνας ἑτῶν 25 μετὰ τῆς Ἰφιγενείας Πασιά ἑτῶν 20, καὶ ὁ Νικηφόρος Τζήνας μετὰ τῆς Βασιλικούλας Κοταδήμα ἑτῶν 21, τραπέντες πρὸς ἄγνωστον κατεύθυνσιν. Σημειωτέον δὲ ὅτι ἀμφότεραι αἱ ἀλληλοαπαχθεῖσαι μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν των νεανίδες ἦσαν ἀρραβωνιασμέναι μετὰ ἐτέρων ὁμοχωρίων των ἀποδημούντων εἰς Δυτικὴν Γερμανίαν.

—Τὴν 13-7-64 ἀφίχθη εἰς Κόνιτσαν ὁ Νομάρχης Πρεβέζης κ. Ἡλίας Παπαγιαννόπουλος, ὁ ὁποῖος διετέλεσεν ὑποδιοικητὴς τοῦ 584 Τάγματος πεζικοῦ κατὰ τὴν Μάχην τῆς Κονίτσης τὰ Χριστούγεννα τοῦ ἔτους 1947, καὶ ἐτραυματίσθη ἐπὶ τῶν ὕψωμάτων τῆς Πλάκας. Τὸν κ. Παπαγιαννόπουλον ὑπεδέχθησαν ὁ Ἐπαρχος κ. Ροντογιάννης μετὰ τοῦ Δημάρχου κ. Κ. Ρούση καὶ τοῦ Ὑποδιοικητοῦ τοῦ 583 τάγματος κ. Κρασσεροῦ, οἱ ὁποῖοι καὶ τὸν ἐσυνόδευσαν μέχρι τοῦ Νεκροταφείου Κονίτσης, ὁμοῦ μετὰ τοῦ αἰδεσιμωτάτου Πρωτοπρεσβυτέρου κ. Δημ. Μάνθου, ὅστις ἔψαλεν ἐπιμνημόσυνον δέησιν, καὶ ὁ κ. Παπαγιαννόπουλος κατέθεσεν στέφανον

ἐπὶ τοῦ Κενοταφίου τῶν πεσόντων συμπολεμιστῶν του.

—Σήμερον 15-7-64 ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου Ἰωαννίνων ἡ ἀνακήρυξις τοῦ νεοεκλεγέντος Δημάρχου κ. Νικολάου Ντεντοπούλου καὶ τῶν Δημοτικῶν Συμβούλων Κονίτσης. Κατόπιν ὑποβληθεισῶν ἐνστάσεων ὅμως ἐξηρέθησαν ἐκ τῶν ἐπιτυχόντων τακτικῶν Συμβούλων τοῦ Συνδιασμοῦ τοῦ κ. Ντεντοπούλου δύο, ὁ κ. Γεώργιος Γαϊτανίδης λόγῳ τῆς ιδιότητός του ὡς ὑπαλλήλου τοῦ Τ.Ο.Ε.Β. Κονίτσης, καὶ ὁ κ. Ἡλίας Μπούσμπουλας λόγῳ στενῆς συγγενείας του μετὰ τοῦ ἐπίσης Συμβούλου κ. Θωμᾶ Ζήνδρου. ἀντικαταστηθέντες ὑπὸ τῶν κ.κ. Εὐαγγέλου Ντούτη καὶ Σωτηρίου Φαρμάκη.

—Τὴν 17-7-64 ὁ κ. Σπυρ. Σπυριδάκος ὑποστράτηγος Ε.Π. Δ. ἐκ μέρους τοῦ Συνδέσμου «Οἱ φίλοι τοῦ χωριοῦ» μετέβη εἰς τὸ χωρίον Καβάσιλα καὶ διένειμεν ἱματισμὸν πρὸς ἅπαντας τοὺς κατοίκους.

—Τὴν 17-7-64 ἐγένετο ἡ ἔναρξις τῆς λειτουργίας τῶν παιδικῶν κατασκηνώσεων. Συμπεριελήφθησαν δὲ εἰς τὴν πρώτην κατασκηνωτικὴν περίοδον, ἡ ὁποία θὰ διαρκέσῃ ἐπὶ ἓνα περίπου μῆνα 160 παιδιὰ, καὶ ἄλλα τόσα θὰ εἰσαχθοῦν κατὰ τὴν δευτέραν τοιαύτην.

—Τὸ πανηγῦρι τοῦ Ἁηλιῶς ἐορτάσθηκε καὶ ἐφέτος στὰ χωριά μας μετὰ συνηθισμένα πατροπαράδοτα γλέντια, μετὰ τὰ ψητὰ τῆς σούβλας καὶ λαϊκοὺς χορούς. Ἀφίχθησαν δὲ καὶ ἔλαβαν μέρος στὰ πανηγύρια τῶν χωριῶν των καὶ διάφοροι ξενιτεμένοι. Στὸ πανηγῦρι τῆς Βούρμπανης ἀφίχθησαν οἰκογενειακῶς καὶ μὴ οἱ κ.κ. Ἰωάν. Τράντας, Ζήσης Τσούκαλης, Εὐάγγελος Κονίνης, Ἄντ. Παπαβασιλείου καὶ ἄλλοι ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκη, οἱ κ.κ. Ὀδυσ. Μπάρκης, Σωκράτης Μπάρκης μετὰ τῆς κυρίας του, καὶ Πέτρος Κουφολάμπρος μετὰ τῆς μνηστῆς του ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, οἱ κ.κ. Ἄντων. Λύτης, Δημοσθ. Λιόλης, Χρ. Παπατζήμας, Δημ. Μάνος, Ἄπ. Παπατζήμας, Χρ. Τέρτσης, Σπ. Τσούνης, Κ.

Τσουνης οικογενειακῶς ἀπὸ τὰ Γιάν-
νενα, καὶ πολλοὶ ἄλλοι.

Γιὰ τὸ πανηγῦρι τοῦ Ἀηλιῶς τῆς
Ὁξυᾶς ἀφίχθησαν οἰκογενειακῶς ἀπὸ
τὰς Ἀθήνας καὶ ἀλλαχοῦ οἱ κ.κ. Ἰωάν.
Ζούκης, Χρ. Ζούνης, Ἀπ. Δ. Κυπαρίσ-
σης, Ἀθαν. Ζούκης, Φιλίπ. Κωλέτσης
κ.ἄ.

Ἀφίχθη ἐπίσης οἰκογενειακῶς ἐξ Ἀ-
θηνῶν γιὰ τὸ πανηγῦρι τοῦ χωριοῦ
τοῦ Ἀσημοχωρίου ὁ κ. Ἰωάννης Νά-
τσης κ.ἄ.

—Τὴν 20-7-64 ἐφονεύθη εἰς Δίστρατον
ὁ ὑλοτόμος Στέργιος Ἀθανασίου, ἐτῶν
52 καταπλακωθείς ὑπὸ τεραστίου κορ-
μοῦ δένδρου τὸν ὁποῖον ἐτεμάχιζε.

—Ἀπὸ τὴν 18ην μέχρι τὴν 22αν Ἰου-
λίου 1964 ἡ ὀρειβατικὴ Ὀμάς Κονίτσης
ὁμοῦ μετὰ τοῦ Τμήματος Ε.Ο.Σ. Ἰωαν-
νίνων, ἐπραγματοποίησεν ἐκδρομὴν καὶ
ἀνάβασιν ἐπὶ τῆς ὑψηλοτέρας κορυφῆς
τοῦ Ὀλύμπου τὸν Μύτικα, ὑψομ. 2917,
λαβοῦσα μέρος καὶ εἰς τὴν 24ην Πανελ-
λήνιον Ὀρειβατικὴν Συγκέντρωσιν καὶ
τὸν ἑορτασμὸν τῆς πεντηκονταετηρί-
δος ἀπὸ τῆς πρώτης κατακτῆσεως τῆς
ὑψηλοτέρας κορυφῆς τοῦ ἱεροῦ ὄρους
τῶν ἀρχαίων προγόνων μας. Εἰς τὴν
ἀνωτέρω ἐκδρομὴν καὶ ἀνάβασιν ἔλα-
βον μέρος τὰ ἐξῆς μέλη. Ὁ Ἀρχηγὸς
τῆς Ὀμάδος κ. Κων. Φλῶρος, καὶ οἱ κ.κ.
Ἀν. Εὐθυμίου, Γεώρ. Σκούφιας, Κων Φα-
σούλης, καὶ Γεωρ. Παπαχρηστίδης ὑ-
πάλληλος τῆς Α.Τ.Ε.

—Τὴν 23-7-64 ἀφίχθη εἰς Κόνιτσαν
πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ ἐνταῦθα Τμήματος
Ἑλληνίδων Ὁδηγῶν ἡ Κα Μαρίκα Χω-
ραΐτου Περιφερειακὴ Ἐφορος Ἑλληνί-
δων Ὁδηγῶν Ἰωαννίνων, συνοδευομέ-

νη καὶ ὑπὸ τῆς Ἀρχηγοῦ δίδος Μαίρης
Ἀβάζου.

—Ἐπίσης ἀφίχθησαν πρὸς ἐπίσκεψιν
τῶν ἐνταῦθα Προσκόπων ὁ Ἐφορος Πε-
ριοχῆς — Ἠπείρου — Ἰονίων νήσων κ.
Παν. Κουρμούλης μετὰ τοῦ βοηθοῦ του
κ. Μιχ. Χαραλαμπίδου, καὶ τοῦ Τοπι-
κοῦ Ἐφόρου Βόλου κ. Κυρ. Κρομμυδάκη

—Ὁ ὑπαρχηγὸς Προσκόπων Β. Κου-
κέσης μετὰ τῶν ἐνωμοταρχῶν Γ. Παπᾶ,
Θ. Κουφάλα, Κ. Παπακώστα καὶ Ἰ.
Ντούτση, μετέβησαν πρὸ ἡμερῶν εἰς
Φλαμπουράρι Ζαγορίου καὶ μετέσχον
εἰς τὴν ἐκεῖ ὀργανωθεῖσαν 10ήμερον ἐκ-
παίδευσιν στελεχῶν.

—Ἡ ἀγορὰ τῆς Κονίτσης ἐπλουτίσθη
καὶ μὲ νέο μοντέρνο ζαχαροπλαστεῖο,
τοῦ κ. Παν. Στέρτσιου καὶ Σία ἐπὶ τοῦ
ἀκινήτου Μπούσμπουλα παρὰ τὴν Κεν-
τρικὴν πλατεῖαν.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀφίξεις-Ἀναχωρήσεις

—Ἀφίχθησαν ἐξ Ἀθηνῶν, ὁ κ. Δη-
μήτριος Τσαρτσάλης μετὰ τῆς κυρίας
του, καὶ τῆς θυγατρὸς του Κας Δανάης
Λαμπρίδου, ἡ δις Ἄννα Θ. ζῶη, ἡ Κα
Εὐανθία Ν. Ζδραβου, ὁ κ. Ἄγγελος
Τσόγκας, φοιτητῆς ἰατρικῆς, οἱ φοιτη-
ταὶ κ.κ. Λάκης Μουδόπουλος καὶ Σπυρ.
Χοῦσος, ὁ κ. Θωμᾶς Ζώης μετὰ τῆς θυ-
γατρὸς του δίδος Οὐρανίτσας, ὁ πα-
νοσιολογιώτατος Ἄρχιμανδρίτης πα-
τήρ Κύριλλος Τσιρώνης, ὁ κ. Ἰωάννης
Γ. Λυμπερόπουλος, ὁ κ. Βασ. Γ. Νά-
τσης. Ἐξ Η.Π.Α. ὁ κ. Βασίλειος Χ. Τσα-
ρούχης. Ἐκ Δυτ. Γερμανίας ὁ κ. Κων-
Α. Πάντος.

—Ἐπανέκαμψεν ὡσαύτως ἐξ Ἀθηνῶν
ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας
κ.κ. Χριστοφόρος μετὰ τοῦ Ἀρχιμανδρί-

του πατρὸς Ἱεροθέου, ὁ κ. Ἰωάννης Ζώης, ὁ κ. Λουκάς Βλάχος.

—Ἀφίχθησαν, ἐξ Ἀθηνῶν διὰ Λυκόρραχην ὁ σπουδαστὴς Ἀνωτ. Ἐμπορικῆς κ. Τάκης Φασούλης, ἐξ Ἀθηνῶν διὰ Ἀσημοχώριον (οἰκογενειακῶς) ὁ κ. Σωτήριος Οἰκονόμου, καὶ ὁ κ. Χριστόφορος Γιώτης ἐξ Ἀθηνῶν διὰ Βούρμπιανην ὁ κ. Σωκράτης Κ. Δημαρατος ἀντισυνταγματάρχης Διευθυντῆς ταμείου Ἐθν. Ἀμύνης τοῦ Γ.Ε.Σ., ὁ πολιτευτὴς κ. Ναπ. Μπάρκης, καὶ ὁ δικηγόρος κ. Παντελῆς Νίτσας ἐκ Θεσσαλονίκης.

Γάμοι

—Τὴν 12-7-64 ἐτελέσθησαν εἰς Ἰωάννινα οἱ γάμοι τοῦ κ. Γεωργίου Παπακώστα ἐκ Παπίγκου, ὑδραυλικοῦ ἐν Κονίτση, μετὰ τῆς δίδος Σοφίας Πλιάτσικα.

—Τὴν 19-7-64 ἐτελέσθησαν ἐπίσης εἰς Ἰωάννινα οἱ γάμοι τοῦ κ. Δημητρίου Πούλιου τέως ἀνθυπολοχαγοῦ Τ.Ε.Α. καὶ διευθυντοῦ τοῦ ἐν Κονίτση γνωστοῦ Ρεστωρὰν μετὰ τῆς δίδος Ἑλένης Π. Παπαθεμιστοκλέους.

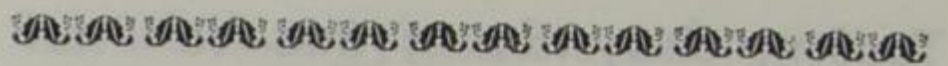
Θάνατοι

—Κατὰ τὸ πρῶτον τριήμερον τοῦ Ἰουλίου τρεῖς αἰφνίδιοι θάνατοι ἐσημειώθησαν εἰς τὴν Ἐπαρχίαν μας. Εἰς Μόλισταν ἀπεβίωσεν ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Παναγιώτης Μπουζούλας εἰς Φούρκαν ἀπεβίωσεν ἡ Ἀθηναὶ Μπέζα ἡλικίας 24 ἐτῶν συνεπείᾳ ἀκατασκέτου αἱμορραγίας ἐπισυμβάσης ἀπὸ προηγηθέντα τοκετόν. Καὶ εἰς Βούρμπιανην ἀπεβίωσεν ἡ Ἀναστασία Α. Κάτσαβου ἐξ ἐγκεφαλικῆς συμφορήσεως.

Ἀπεβίωσεν εἰς Κόνιτσαν εἰς ἡλικίαν 30 ἐτῶν καὶ ἐκηδεύθη εἰς τὸ χωρίον τοῦ Ἐλεύθερον ὁ τέως ταχυδρομικὸς διάνομεὺς Ἰωάννης Παπαχρήστου.

Εἰς Ἰωάννινα ἀπεβίωσεν εἰς ἡλικίαν 82 ἐτῶν ὁ Ἀλέξιος Γ. Τζόγιας ἐκ Βουρμπιάνης. Ὁμοίως καὶ ὁ ἐξαδελφός του Βασίλειος Χ. Τζόγιας.

Α. ΕΥΘΥΜΙΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Κον Τάκην Παπαδημούλην

Πρόεδρον τοῦ Συλλόγου τῶν

ἐν Ἀθήναις Κονιτσιωτῶν.

Ἀγαπητὴ Τάκη.

Ἡ «Κόνιτσα» τὸ καλὸ καὶ χρήσιμο αὐτὸ περιοδικὸ καὶ μοναδικὸ ἔντυπο τῆς ἐπαρχίας μας—μετὰ τὸν «Ἀῶν» τῶν ἀειμνήστων Λ. Λαμπρίδη καὶ Σπ. Δόβα—εἰσέρχεται ἀπὸ τοῦ τελευταίου 24ου τεύχους του, καὶ ὡς μᾶς γράφετε εἰς αὐτό, εἰς τὸ τρίτον ἔτος τῆς ἐκδόσεώς του. Αἰσθάνομαι, ὡς ἐκ τούτου, τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἐκφράσω πρὸς σᾶς, τὸν ἀγαπητὸν-παλαιὸν φίλον καὶ Πρόεδρον τοῦ Συλλόγου τῶν Κονιτσιωτῶν, ἀλλὰ καὶ πρὸς ὀλόκληρον τὸ Διοικητικὸν του Συμβούλιον, τὰς καλλιτέρας μου εὐχὰς καὶ τὰ πλέον θερμὰ μου συγχαρητήρια, διὰ τὴν πατριωτικὴν καὶ ἀξιέπαινον πρωτοβουλίαν τῆς ἐκδόσεως τοῦ περιοδικοῦ αὐτοῦ, διὰ τοῦ ὁποίου πλὴν τῶν ἄλλων θὰ ἐμφανισθῇ καὶ ἡ πνευματικὴ ἀξία καὶ ὁ πολιτισμὸς τῆς ἐπαρχίας μας, παρὰ τὰς γνωστὰς δυσχερείας τοὺς μόχθους καὶ τὰς θυσίας, ἅτινα πολλάκις συνεζητήσαμεν καὶ γνωρίζομεν.

Τὸ περιοδικὸν αὐτὸ ἀποτελεῖ διὰ τὸν Σύλλογόν σας τιμητικὸν Κόσμημα πραγματικὸν καὶ ἀθάνατον καὶ δι' ὅλους ἡμᾶς πραγματικὴν μεταφυσικὴν ἱκανοποίησιν καὶ ἀπὸ ὕψη μάλιστα τῆς ψυχικῆς ἐκείνης σφαίρας τοῦ μεγάλου συνεπαρχιώτου διδασκάλου μας-παιδαγωγοῦ καὶ ὀραματιστοῦ Εὐριπίδη Σούρλα, ποὺ ἔδωκε ψυχὴν καὶ φωνὴν καὶ σ' ὅλα τ' ἄψυχα ἐκεῖ τοῦ τόπου μας. καὶ τὰ ἔκαμε ὅλα-ἐξωκκλήσια καὶ μοναστήρια σχολεῖα καὶ κοιμητήρια, σπίτια καὶ αὐλές, ἀρχοντικὰ καὶ ὀντάδες, μεσοχώρια καὶ ἀργαστήρια, ἀμυλικά καὶ κοῦλες, σοκάκια καὶ μονοπάτια, γέρικα δένδρα καὶ κουριά, ποτάμια, βρῦσες καὶ βαρκά, ραχοῦλες, ράχες καὶ ψηλά

βουνά, καμπάνες, καμπαναριά και σήμαντρα κι άλλα πολλά- να μάς μιλούν να μοιρολογούν και να μάς τραγουδούν και ν' ακούμε τὸ μακρυνό και ἀπόκοσμο ἀχό τους ξεχασμένοι σὲ ξένους τόπους και κόσμους, πού βρίσκόμαστε σκορπισμένοι. Ἀλλά και σὺ δὲν πηγαίνης πίσω μὲ τὰ ὠραῖα λογοτεχνικά σου Κονιτσιώτικα Χρονογραφήματα. Εἶναι πολὺ ἐπιτυχημένα και ἔχουν πολὺ χρῶμα τῆς «Στενώτερης Πατρίδας» κατὰ Σούρλαν. Τὰ λογοτεχνηματά του αὐτὰ τὰ θυμάμαι ἀπὸ τότε πού εἴμεθα φοιτηταὶ και γράφαμε εἰς τὸν «Ἀῶν» τοῦ καλακαγάθου ἐκείνου γραμματέως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, Βελῶς και Κονίτσης, Σπύρου Δόβα. Και πολλές φορές σὲ προέτρεψα εἰς τὰς συναντήσεις μας νὰ μὴ τ' ἀφίσης και ἔκαμες καλά. Εἶναι και ἄλλοι πού γράφουν μὲ τὴν ψυχὴ τῆς «Κονίτσης». Εἶναι πολλοὶ θάρθουν κι' ἄλλοι. Κι' ὅλους νὰ τοὺς βροῦμε νὰ περάσουν και νὰ τοὺς χαροῦμε ἀπὸ τὸ Περιοδικὸ αὐτό. Ἄς γίνῃ κι' αὐτὸ ἔργο και σκοπὸς πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις και πρὸς ὅλας τὰς τάσεις τοῦ γραπτοῦ λόγου, τῆς Τέχνης, ἀλλὰ και τῆς μακραινῶς Καλλιτεχνίας τοῦ Τόπου μας, ὅπως εἶναι ἡ Ἀγιογραφία τῶν Χιονιάδων, ἡ Ἐυλογητικὴ τοῦ Γοργοποτάμου (Τουρνόβου), τὰ πελεκητὰ Ἀρχοντικά-γεφύρια, καμπαναριά κλπ., τῶν ἀρχιμαστόρων τῆς Πυρσογιάνης και τῆς Βουρμπιάνης.

Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ τὴν ἱστορικὴν, λογοτεχνικὴν, λαογραφικὴν και Καλλιτεχνικὴν Πατριδογνωσίαν, ἔχομεν και τοὺς πνευματικούς μας ἀνθρώπους. τὸ ἔμψυχον ὑλικόν, με τὰς προσωπικὰς ἀξίας των.

Αὐτοὺς καλά δὲν τοὺς γνωρίζομεν, οὔτε και τοὺς τιμήσαμεν ὅσον πρέπει ἀκόμη διὰ νὰ πάρῃ τιμὴ και δύναμι ὁ τόπος μας. οἱ δὲ νεώτεροι-νομίζω-ἀγνοοῦν τοὺς περισσοτέρους ἐξ αὐτῶν.

Εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν εἶναι ὁ μεγάλος ὀφθαλμίατρος τῆς Βούρμπιανης ἀείμνηστος Ἀλέξης Τράντας και ὁ μέγας Παιδαγωγὸς τῆς Πυρσόγιανης

Εὐριπίδης Σούρλας. ὁ ἀείμνηστος Βασίλειος Δημάρατος και ἄλλοι τοὺς ὁποίους δὲν κατέχομεν. Οἱ τρεῖς αὐτοὶ ὄχι μόνον ἐδόξασαν τὴν ἐπαρχίαν μας ἀνὰ τὸ Πανελλήνιον, ἀλλὰ και διεθνῶς, ὡς σᾶς εἶναι γνωστόν. Εἶναι ἐπιβεβλημένον ἓνα τεύχος δι' αὐτοὺς και μία τελετὴ, ὡς γίνεται εἰς ὅλους τοὺς πολιτισμένους ἀνθρώπους, ἀφοῦ δὲν ὑπάρχει οὔτε μιὰ πλακίτσα, μέχρι αὐτὴ τὴ στιγμὴ, μὲ τὰ ὀνοματὰ τους, εἰς τὰ χωριά πού ἐγεννήθησαν οἱ ἔξοχοι αὐτοὶ ἄνδρες. οἱ ὁποῖοι ἠνάλωσαν ὀλόκληρον τὴν ζωήντων δρῶντες και σκεπτόμενοι αὐτὰ μετὰ θείου πάθους και ὠφελούντες διὰ λόγων και ἔργων.

Ἔχομεν και τοὺς ἐπιζώντας ἐνδόξους στρατηγούς μας: τὸν τ. πρωθυπουργὸν στρατηγὸν Κ. Δόβαν και τὸν τ. Ὑπουργὸν-στρατηγὸν Σ. Δημαρατον, οἵτινες ἐλάμπρυνον τὴν ἱστορίαν μας. και ἄλλοι σύγχρονοι ἀλλὰ και παλαιότεροι, ὅπως: ὁ Ὑπουργὸς τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ Κώστας Γραμματικός, ὁ Ἀπόστολος Βεζαδῆς, ὁ Χαράλαμπος Ρεμπέλης, (δάσκαλος τῆς Βούρμπιανης), ὁ ἱατρὸς και πρῶτος ἐρευνητὴς τῶν λουτρῶν, μας ἀείμνηστος Λουκάς Δημαρατος, ὁ ἱατρὸς και λογοτέχνης Βασίλειος Τζαλόπουλος ἐκ Μολίστης, οἱ ἐκ Κονίτσης Ν. Παπακώστας, Σπ. Δόβας, Νικ. Τσάκας και ἄλλοι (Καθηγηταὶ και διδάσκαλοι, ἀνώτεροι ὑπάλληλοι και στρατιωτικοί). Πρέπει και αὐτὸ νὰ γίνῃ ἔργον και σκοπὸς τοῦ περιοδικοῦ. Πρέπει ἡ Βιογραφία και ἡ δρᾶσις ὅλων αὐτῶν νὰ καταχωρηθῇ εἰς τὸ περιοδικὸν και νὰ ὑπάρχη εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τῆς Κονίτσης.

Ἐπιβάλλεται ἐπίσης νὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ ἴδιον περιοδικὸν και ἡ ἱστορία τῶν ἀδελφοτήτων μας διὰ νὰ μὴ χαθοῦν και λησμονηθοῦν τὰ στοιχεῖα των. Ἡ ἀρχὴ ἃς γίνῃ ἀπὸ τὴν παλαιότεραν ὄλων, τὴν ἀδελφότητα Ἀθηνῶν Βουρμπιάνης, συμπληρῶνουσιν ἤδη 80 χρόνια ἐθνικῆς και ἐκπολιτιστικῆς δράσεως. Ἡμεῖς ἔχομεν σχετικὴν ἐργασίαν ἐτοίμην νὰ σᾶς δώσωμεν, τὴν ὁποίαν ἐγράψαμεν διὰ τὸν τόμον τῆς 75ετη-

ρίδος τῆς Ἀδελφότητος Βουρμπιάνης, ἀλλὰ δὲν ἐξεδόθη οὗτος. Ἔχουν καὶ ἄλλοι ἐτοιμάσει διὰ τὸν ἴδιον Σύλλογον καὶ παραμένουν ἀχρησιμοποίητοι, καθὼς καὶ διὰ τὸν ὠραῖον ἐκεῖνον αὐτοσχέδιον στιχοπλόκον καὶ ἀρχιγλεντζέν ἀξέχαστον τῆς Βούρμπιανης Κότσιον Ρεμπέλην, μακαρίτην καὶ αὐτὸν πρὸ πολλοῦ. Εἶχε τότε ἡ Βούρμπιανη τύπους καὶ τύπους πολλούς, δόξες καὶ μεγαλεῖα.

Ὅλα αὐτὰ διὰ νὰ γίνουν χρειάζεται ν' ἀντιμετωπίσωμεν καὶ νὰ μελετήσωμεν διὰ κοινῶν συσκέψεων καὶ με πρωτοβουλίαν τοῦ Συλλόγου ὁ «Ἀῶς» Ἀθηνῶν, τὸ οἰκονομικὸν καὶ πνευματικὸν θέμα τοῦ περιοδικοῦ καὶ ὅπως τὰ συζητήσαμεν εἰς τὰς κατ' ἰδίαν συναντήσεις μας. διὰ νὰ ἀπαλλάξωμεν καὶ τὸν ἀγαπητὸν καὶ ἀξιοθαύμαστον διὰ τὴν πλουσίαν ἠπειρωτικὴν του δράσιν κ. Ν. Τσάκαν, ἀπὸ τὰς ἐκλήσεις καὶ παρωτρύνσεις του ὑπὲρ τοῦ Περιοδικοῦ.

Τὸ οἰκονομικὸν θὰ βελτιωθῆ ἂν ὁ Ταμίας τοῦ λαμπροῦ Συλλόγου σας, βοηθούμενος καὶ ἀπὸ τοὺς ἐμπείρους κ.κ. Ν. Τσάκαν, Γ. Δόβαν κλπ., συγκαλέσῃ τοὺς ταμίας ὅλων τῶν ἐν Ἀθήναις συλλόγων τῆς ἐπαρχίας Κονίτισης καὶ συνεργασθῆ μετ' αὐτῶν διὰ τὴν ἐγγραφὴν μελῶν καὶ ἀναλάβουν τὰς εἰσπράξεις τῶν συνδρομῶν. Ἐνας ἀριθμὸς 30 ἕως 50 Κονιτσιῶται εἶναι δυνατὸν νὰ πληρῶνουν 300 ἕως 500 δρχ. τὸ χρόνο ἢ καὶ ἀνὰ ἐξάμηνον. Μεταξὺ αὐτῶν, ὅπως πολλάκις σᾶς ἐδήλωσα, κι ἐγώ. Ἀριθμὸς τοιούτων συνδρομητῶν θὰ ὑπάρξῃ καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Νὰ καταφύγωμεν καὶ εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὡς ἀκριτικὸν-ἐθνικὸν περιοδικόν. Ἀλλὰ καὶ μία τὸ ἔτος τουλάχιστον πανεπαρχιακὴ κοσμικὴ συγκέντρωσις εἶναι δυνατὸν νὰ βοηθήσῃ οἰκονομικά. Ἄς γίνῃ ἡ ἐπιτροπὴ αὐτὴ

τὸ ταχύτερον καὶ ἄς εὐρεθῆ καὶ ἓνας φιλότιμος δι' εἰσπράξεις.

Τὸ πνευματικὸν θέμα θὰ ἀντιμετωπισθῆ τελεσφόρως διὰ εἰδικῆς πάλιν ἐπιτροπῆς, ἐξ ὅλων τῶν πνευματικῶν προσώπων τῆς ἐπαρχίας μας, ἐν συνεργασίᾳ μὲ αὐτοὺς ποὺ παραμένουν ἐκεῖ, ἐπιστρατεύοντες δι' εἰδικῆς ἐγκυκλίου καὶ ὁδηγιῶν ὅλους τοὺς διδασκάλους τοῦ τόπου μας, μιμούμενοι οὗτοι τὸν ἔξοχον ἐρευνητὴν-συγγραφέα διδάσκαλον καὶ ἐκλεκτὸν συνεπαρχιώτην, φίλτατόν μας Σταῦρον Γκατσόπουλον, ἐκ Μολυβδοσκεπάστου. ἀλλὰ καὶ τὸν ἐξ ἴσου ἀγαπητὸν διδάσκαλον Βασίλ. Μυλωνᾶν ἐκ Βουρμπιάνης, μὲ τὴν διαφοράν μόνον νὰ συνηθίσῃ νὰ γράφῃ λογοτεχνήματα Βουρμπιανίτικα ἢ Κονιτσιώτικα καὶ ἄτινα πολλὰ καὶ πλουσιώτατα εἶναι εἰς περιεχόμενον. Ἐπίσης ὁ ἱκανότητος καὶ πνευματικότητος ἀγαπητὸς καθηγητὴς μας Νικ. Χαρ. Ρεμπέλης ἄς συνεχίσῃ τὸ λαογραφικὸν ἔργον τοῦ ἀλησμονήτου Πατρός του διὰ τοῦ περιοδικοῦ μας. Θὰ μᾶς ἱκανοποιήσῃ ὅλους καὶ θὰ μᾶς συγκινήσῃ. βαθύτατα.

Ὅλα αὐτὰ ἀγαπητέ μου Τάκη εἶναι δυνατὸν νὰ γίνουν. Καὶ θὰ γίνουν διὰ τῶν δύο αὐτῶν ἐπιτροπῶν, ἂν συνεδριάζουν συχνὰ καὶ συνεργάζωνται μὲ ἐνδιαφέρον. Τότε τὸ Περιοδικὸν ὄχι μόνον θὰ συνεχίσῃ ἀλλὰ καὶ θὰ ἀνέλθῃ πρὸς μεγάλην ἱκανοποίησιν ὅλων μας καὶ περισσότερον σοῦ ποὺ τόσον ἐμόχθησες καὶ μοχθεῖς καὶ τόσας ἀξιεπαίνους θυσίας ἔκαμες.

Μὲ τὰς καλλιτέρας μου εὐχὰς καὶ πάλιν. Πάντα πρόθυμος.

Καὶ μὲ ἀγάπη.

Β. Κ. ΧΡΗΣΤΟΥ

Ἀθῆναι 23 Ἰουνίου 1964.

Π Ι Ν Α Κ Ε Σ
ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΚΟΥΑΡΕΛΕΣ
ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΖΩΓΡΑΦΩΝ

Χ Ρ Η Σ Τ Ο Σ Ρ Α Γ Γ Α Σ
Β Υ Σ Σ Η Σ 21-Α Θ Η Ν Α Ι

Διαθέτουμεν τούς καλλιτέρους πίνακας ζωγραφικῆς

ΔΙΑΣΗΜΩΝ ΖΩΓΡΑΦΩΝ

Ἀναλαμβάνομεν παραγγελίας **ΚΟΡΝΙΖΩΣΕΩΣ** παντός είδους

ΠΩΛΗΣΙΣ ΧΟΝΔΡΙΚΗ - ΛΙΑΝΙΚΗ

ΕΙΜΕΘΑ ΦΘΗΝΟΤΕΡΟΙ ΟΛΩΝ

ΕΠΙΣΚΕΥΘΗΤΕ ΜΑΣ